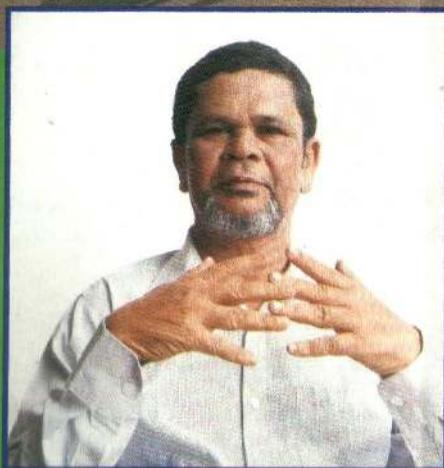


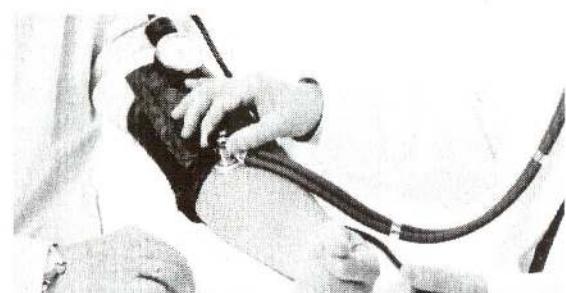
# பட்டகல்

இருமாத திலக்கிய திதழ் | ஜெவரி - பெப்ரவரி : 2019 | திதழ் - 43



தென்கிழக்கில்  
முஸ்லிம், தமிழ் சமூகங்கள்  
“உடன்” சமூகங்களாக வாழ்வதனால்  
அங்கு இன முரண்பாடுகளும்  
இன நல்லுறவுகளும் இயலபானதே ...

**ஆர்.எம். நெவாஸாத்**



# **WEKANDE CLINIC**

## **Dispensary & Surgery**

Estd 1990

### **+ Special Clinics**

- Diabetic Clinic
- Women Diseases Clinic
- Skin Clinic
- Diet Advises
- Herbal Medicine

### **+ Laboratory investigations (Navaloka Metropolis)**



**No:09, SAUNDER'S COURT,  
COLOMBO:02, SRI LANKA**

Tel: 011 2438801 Mobile: 077 966 40 63, 071 843 07 15  
Fax : 011 2307762 Email: doctorthassim@gmail.com

Since 2003



நல்லன காணவும்  
நல்லவற்றான்  
இணையவும்  
முயற்சியின்மையிலும்  
என்னிக்கை  
சிறிதாக இருப்பினும்  
அது  
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க  
மேலானது

நேர்காணல் □

தீர்ண் ஆர்.எம். நெள்ளாத்

கட்டுரைகள் □

தமிழ்க் கவிதைகளில் ஒள்ளாமியக்  
கூறுகள் : தீர்ம வை. சியாட்  
விழிகள் தேடும் விழயல் - விமர்சனம்  
கல்வூர் நித்தவூர் ஓப்ஸ்  
தம்பியார் - இரசனங்குலிப்புகள்  
தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

'96' விலாசிகிடப்பட்ட உயிரின் பக்கங்கள்  
பார்ஸா ரீஹா  
மூன்று நிகழ்வுகள் - மூன்று பிரதிகள்  
கீப்து ஆய்ஹா

சிறுகதை □

தமிழ் கல்யாணம்  
அகமது ஃபைசல்

புன்னாகை

ஜீனா முஸ்தபா

கவிதைகள் □

சன்முகம் சிவகுமார் எம்.ஏ. ஷகி  
ரஜிதா இராசாத்தினாம் அல்மா பேகம்  
ஐமானா ஜீவானா றஹ்மத் நிஜா  
ஒட்டமாவாச நல்ஸ் யூதூஷ்  
ப்ரோவான் ஏ. ஜிப்ரி ( மொழிபெயர்ப்பு)

புகைப்படங்கள், ஓவியங்கள் : இணையம்

இதழ் : 45  
Alaiahum, Athuram

# படிகள்

திருமூது திலத்திய திதி  
ஜனவரி - பெப்ரவரி : 2019

ISSN 1800 - 4598

கலையின்

அநுராதபுரம்

ரூப்பர்கள் திலத்திய குழு

தனிப்பிரதி : 100.00

தபால் மூலம் : 130.00

வெளிநாடு : 3\$

வந்த சந்தா : 500.00

இரண்டு வருடம் : 800.00

ஆய்வு சந்தா : 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் கவப்பிலிருவோர்

L.Waseem Akram, Peoples Bank

0512 002 1001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,

காக்கட்டகை அனுப்புவோர்

L.Waseem Akram எனப் பெயரிட்டு

பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

கலை தொடர்புகளுக்கும்

## PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,  
KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 77 0 88 80 48,

+94 71 8 42 34 59

padihal@gmail.com

Www.padihal.blogspot.com

ஏதங்கள்: தஞ்சைக்குச் செல்கிறது

உங்கள் பார்வைக்கு

எவ்வள் திருத்தி

ஆசிரியர்  
ஸ்ரீ.வல்மீய அக்ரம்

துகண ஆசிரியர்  
அம்.சி. நல்லிமுத்தீன்

அநுராதபுரம் கலாவை பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ் விசேட துறை மாணவி எம்.என். அஸ்ரா தனது கலைமாணி பட்டத்திற்கான இறுதி ஆய்வுறிக்கையை, கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வெளிவருகின்ற படிகள் கிருமாத திதழின் இலக்கியப் பங்களிப்பு எனும் தலைப்பில் வெளிக்காணர்ந்துள்ளார்.

அநுராதபுர மாவட்ட சிறுபான்மை மக்களின் இருப்பை பதிவு செய்கின்ற இலக்கிய பிரதிகள் ஊடாக தேசிய இலக்கிய செல்நாறியில் படிகள் எவ்வாறு பயணித்தது என்பதையும், ஈழத்து சிற்றிதழ்களுள் படிகள் சஞ்சிசைகயின் இலக்கியப் பங்களிப்பு எவ்வாறு உள்ளது என்பதையும் இவ்வாய்வுறிக்கை நோக்கிப் பயணித்துள்ளது.

இவ்வாய்வுறிக்கையைப் பூரணப்படுத்துவதற்கு இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்களான கலாநிதி றப்ஸ் அப்துல்லாஹ், கலாநிதி க. ரீரகுபரன், கலாநிதி ஏ.எப்.எம். ஆஷார்ப், ஆகியோர் உள்ளிட்ட பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையினர் பூரண வழிகாட்டல்களை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

எழுத்து தமிழ் இலக்கியத் துறையில் மிகக் குறைவாக தமிழ் பேச்கின்ற மக்களைக் கொண்ட பிரதேசமான அநுராதபுரத்தில் இருந்து முகிழ்ந்து வளர்கின்ற படிகள் சஞ்சிசைக்கு தேசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியில் அங்கீகாரம் வளங்கத்தக்க இவ்வாய்விலை மேற்கொண்ட எம்.என். அஸ்ரா அவர்களுக்கும் அப்பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையினர் மற்றும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் படிகள் தனது ஆழ்மன நன்றிகளைப் பகிர்கின்றது.

இவ்வாய்வின் முக்கிய பகுதிகள் படிகள் சஞ்சிசைகயில் அடுத்துவரும் திட்டங்களில் தொடர்ச்சியாக வெளியிட ஆவண செய்யப்படும்.

அநுராதபுர மாவட்ட தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்பான நாற்றாண்டைத் தாண்டிய இலக்கியப் பகிர்வுகளை படிகள் பதிந்து வந்துள்ளது. கிடனால் இப்பிரதேச மக்களின் இருப்பை நிறுவிக்கொள்ளும் குறைந்தபட்ச முயற்சிகளை படிகள் செய்துள்ளது என்ற நம்பிக்கை நமக்குண்டு. அதன் விளைவே இந்த ஆய்வாகும்.

ஆசிரியர்

# நேர்காவூல்



**தீரன் ஆர்.எம். நெள்ளாத்**

தாது (கவிதைச் சிற்மேடு)-1985

வல்லமை தாராயோ (சிறுகதைகள்)-2000

நட்டுமை (நாவல்)-2009 காலச்சூவடு நடத்திய சு.ரா. நினைவு நாவல் போட்டியில்  
முதன் பரிசு பெற்றது.

வெள்ளிவிரல் (சிறுகதைகள்)-2011.

இலங்கை அரசின் சாஹித்திய விருது பெற்றது.

ஐழித்தாயே ஐழித்தாயே (ஞாாமி காவியம்)-2012

கொல்வதெழுதுதல்-90 (நாவல்)-2013 தமிழ்நாடு அரசின் ஒயியர் பிரதிகளுக்கான  
நாலக ஒத்தை பெற்றது.

அபாயா என் கறுப்பு வானம் (மின்னூல் கவிதைகள்)-2015

தீரதம் (சிறுகதைகள்) 2017

வக்காத்துக் குளம் (குறுநாவல்)-2019 ( இன்னும் வரவில்லை அச்சில் இருக்கிறது)  
தமிழ்நாடு மின்ரா பதிப்பகம் நடத்திய எஸ்.பொ. ஞாபகார்த்த குறுநாவல் போட்டியில்  
முன்றாம் பரிசு பெற்றது .

இவ்வாறு இலக்கிய உலகில் அமைத்தியாக ஒழுக்கால் பதித்த. கிழக்கிலாஸ்கையின்  
சாம்ரீதமருகாதச் சேர்ந்த தீரன் எனப்படும் ஆர்.எம். நெள்ளாத் (ஐம்வுபிபற்ற தபால்  
அதிபர்) அவர்களை படிகள் நேர்காணல் செய்கின்றது.

உங்களது இலக்கியப் பிள்புலம் எவ்வாறான சூலவில் உருவானது...? அந்தக்காலப் பகுதியில் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறி எவ்வாறான தளத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது...?

என் இலக்கியப் பின்புலம் உருவான தூழல்...? சிக்கலான இந்த வினாவுக்கு விடையளிப்பது சிரமமானது வசீம். சொல்லப்போனால் ஒரு குட்டி நூலகமாகவே இருந்த என் தாய்வீடுதான் என் எழுத்துத் துறைக்கு விதத்திட்டதாக கூறமுடியும்.. புத்திரிகைகள், தினசரிகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள் என்று குவிந்திருந்த என் தாய்மாமனின் அறையில்தான் நான் திருட்டுத்தனமாக ஒரு புத்தகப் புழுவாக நுழைந்துவிடுவேன். எங்கள் வீட்டில் அனைவருமே வாசிப்பார்கள். இன்னது என்றில்லை.. எதையும் எப்போதும் யாராவது வாசித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள். நான் கூட அந்த அறையில் "மின்னல்" என்ற ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடத்திக் கொண்டும் பாராட்டும்.. ஏச்கம் வாங்கிக் கொண்டுமிருந்தேன்.. இப்படித்தான் ஒரு தூழல் உருவானதாக என்னுகிறேன்..

மற்றது.. நான் எழுத வந்த காலப்பகுதியில் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறி பற்றிச் சொல்வதானால் அப்போதிருந்த, முற்போக்கு இலக்கியங்களின் செல்வாக்கு சற்று தனிய ஆரம்பித்து விட்டது. காரணம் தனி ஈழத்துக்கான போர் கூர்மைப்பட ஆரம்பித்திருந்தது. இந்நிலையில் முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளும் தளர்ந்து போக நேரிட்டது. விரைவிலேயே ஈழத்து இலக்கியம் போர்க்கால இலக்கியமாக உருமாறி நிலை கொண்டது. அந்தக் காலப் பகுதியில்தான் என் இலக்கிய செயற்பாடுகள் அதிகம் இருந்தன என்பேன். போருக்கு முன்னரும் போர்க்காலத்திலும் போருக்குப் பின்னும் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் சிலரில் நானும் ஒருத்தன் என சொல்லிக் கொள்ள முடியும்.

உங்கள் சிறுகதைகள். நாவல்கள் தென்கிழக்குச் சமூகத்தைச் சுற்றியே வந்துள்ளது. உங்கள் பிரதிகள் அச்சலுக்குத்தின் கீருப்பை கட்டுடைப்புச் செய்கின்றன... அது தொடர்பாக என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

ஆமாம் தென்கிழக்குச் சமூகத்தின் ஒர் இலக்கியப் பிரதிநிதி என்ற வகையில் நான் என் சமூகம் சார்ந்த எழுத்துக்களை முன் வைப்பது என் கடமை என்றே கருதுகிறேன். அச்சமூகத்தின் அரசியல் பொருளாதார சமூகவியல் மற்றும் பாரம்பரிய கலாசாரங்களை எதிர்கால இளைய சந்ததிகளுக்கு கடத்தவும்- ஏனைய சமூகங்களுக்கு எத்தி வைக்கவும் முயல்கிறேன். அவர்களுக்குள் வாழ்ந்து அவர்களது மொழியில் பேசவது இலகுவானது. பொருத்தமானது. அதற்காக அந்த வரையறைக்குள் மட்டுமே எழுத வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. என் நாவல்களில் இதை நான் வெகுவாகப்

... தற்போதைய சூழலில் இணையப் புரட்சிக்குப்பின் சமூக வகைத்தளாம்களின் வருகை இப்பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்கி விட்டது. இப்போதில்லாம் உடனடியாக எழுதி அதற்கு உடனடியான விமர்சனத்தை காணுகிற நிலைக்கு நம்மவர்கள் யழக்கப்பட்டு விட்டனர். சஞ்சிகைக்கு எழுதி அது வெளிவரும்டும் காத்துக் கொண்டிருப்பது நேர விரயமாகிவிட்டது எனக் கருதுகின்றனர். இதனால் பலரும் சஞ்சிகையை விரும்புவதில்லை ...

பிரயோகித்திருந்தாலும் என் சில புனைக்கதைகளிலும் பல கவிதைகளிலும் இவ்வட்டத்தை தாண்டியும் எழுதியிருக்கிறேன்.

என் பிரதிகள் இச்சமுகத்தின் இருப்பை கட்டுடைப்புச் செய்கின்றன என்பதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. ஒரு சமுகத்தின் இருப்பை கட்டுடைப்புச் செய்வது என்பது இலக்கியத்தால் மட்டும் முடிகிற காரியமல்ல.

உங்கள் கதைகளில் இனவுறவு, முறைபாடு என்பன பதிவாகியுள்ளன. அது தொடர்பாக உங்கள் மீள் வாசிப்பு என்ன விதமான எண்ணாம்களைத் தருகின்றன...

தென்கிழக்கில் முஸ்லிம் தமிழ் சமூகங்கள் “உடன்” சமூகங்களாக வாழ்வதனால் அங்கு இன முரண்பாடுகளும் இன நல்லுறவுகளும் ஏற்படுவது என்பது இயல் பானதே, இதனை முடியுமானாவக்கு என் புனைவுகளில் கையாண்டிருக்கிறேன். ஆயின் பிரதிகளில் ஊடுருவிப்பாயும் இனத்துவேஷ விஷத்தை ஒரு போதும் நான் என் புனைவுகளில் கசியக் கூட விட்டதில்லை.. சில பாத்திரங்கள் இனத்துவேஷக் கருத்துக்களை கூறும் போது உடனடியாக இன்னொரு பாத்திரத்தின் வாயிலாக அதற்கு தக்க பதிலடி கொடுப்பதை என் “கட்டாய உத்தி”யாக வைத்துள்ளேன்... எனது “அணில்” “மீள்தகவு” போன்ற கதைகளில் இதனை அதிகமாகக் கையாண்டுள்ளேன்...

இவற்றின் மீதான மீள்வாசிப்பின் போது இந்த உத்தியின் மீது எனக்கு ஓரளவு திருப்தி ஏற்படத்தான் செய்கிறது... இனங்கள் மத்தியில் துவேஷத்தை விதைத்துவிட்டு இறந்து போவதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. பொது மானுடம் மீதான அன்பும் அக்கறையுமே இல்லாததின் ஆணிவேராக இருப்பதனால் இதனைக் கைக்கொள்வது நம் மீதான கடமையாகிறது...

இப்போது வருகின்ற பல கவிதைக்  
 தொகுதிகள் பெரும்பாலும்  
 முநூலிலும் வகைத்தளங்களிலும்  
 எழுதி வருபவர்களால்தான்  
 கொண்டிரப்படுகிறது. சஞ்சியகக்  
 காலமாக திருந்தால் தீவை  
 ஒருபோதும் வர வாய்ப்பில்லை..  
 இதில் தர நிர்ணயக் கட்டுப்பாடு ஏதும்  
 இல்லையின்பதால் எல்லாக்  
 குப்பைகளும் "பாஸ்ட்டிட்" டாக் சுட்சுட்



ஒரு வகையான கட்டுக்கோப்புடன் மூஸ்லிம் சமூகம் வாழ்ந்து வருகின்றது. ஒருநால் நட்டுமை இந்த மரபினை மாற்றியது என்ற விமர்சனம் பற்றி...

கட்டுக் கோப்புடன் மூஸ்லிம் சமூகம் வாழ்ந்து வந்தாலும் செறிந்து வாழும் ஒரு சமூகத்தினுள் சில சமூகப் பிறழ்வுகள் ஊடுருவியிருக்கவே செய்யும். அது இயல்பானதே. பெளதீக்கத் தளர்வுகள் சில கட்டுக்களை மீற வைத்து விடுவதுண்டு... நட்டுமை அவ்வாறான ஒரு விடயமே. போறியல் காலத்தில் அதிகமான பார்ம ஏழை மூஸ்லிம் பெண்கள் தொழில் வாய்ப்பு தேடி மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு பெருமளவில் புலம் பெயர்ந்த போது அந்த சமூகத்திடையே மதக்கட்டுப்பாடுகள் அதிகளவில் மீறப்பட வில்லையா...?

ஆயின் நட்டுமை நாவல் இதற்கெல்லாம் பல வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்து மறைந்த ஆதிக்கம் மிகக் நிலவுடைமைச் சமூக மனிதர்களின் களவொழுக்கத்தை பேசுகிறதே தவிர இதனை "மரபை மாற்றியது" என்று கொள்ள முடியாது....

கொல்வதுமுதல் 90. ஒரு சமூகத்தின் போர்க்காலப் பதிவு. இதன் யதார்த்தம் பற்றி...

போர்க் காலத் தில் தென் கிழக்கு மூஸ்லிம் கள் எதிர்கொண்ட பல்வகைத்தன்மைகள் சரியாக பதிவு செய்யப்படவில்லை என்று பல அறிவுஜீவிகள் கருத்துரைக்கின்றனர். இது சரியாகவும் இருக்கலாம். ஆயினும் இக்காலகட்ட மூஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பலரும் போரின் கொடுமைகள் பற்றி எழுதாமலும் இல்லை. இந்தப் பகைப்புலத்தை மையப்படுத்திய வேறு பல சிறுக்கதைகள் கவிதைகளில் பேசப்பட்டாலும் நாவல் என்ற வகையில் ஏதும் வெளிவந்ததாக தெரியவில்லை.

கொல்வதெழுதல் 90 என்ற என் புதினம் அக்காலத்தில் நிராயுதபாணியாகவும் நிர்க்கதியாகவும் நின்ற ஒரு சமூகத்தை முடியுமானாவ விழிப்புற வைத்த ஒரு அரசியல் கட்சியான மூஸ்லிம் கொங்கரசினதும் அதன் அடித்தளமாக இருந்த கிழக்கு மக்களின் வாழ்வியலையும் ஓரளவேனும் பதிவு செய்கின்ற ஒரு புளைவு முயற்சியாகும். கொல்வதெழுதல் 90, அந்த குறைபாட்டை ஓரளவுக்கு நிவர்த்தி செய்திருப்பதாகவே கருதுகிறேன்.

கடந்த தசாப்தத்தில் மூஸ்லிம் தேசம் என்ற இலக்கியக் கிளர்ச்சி எழுந்ததே... அதன் தற்போதைய நிலையை விபரிக்க இயலுமா...

மூஸ்லிம் தேசம் என்ற இலக்கியக் கிளர்ச்சி முதலில் தென்கிழக்கில்தான் பேசப்பட்டது.. தமிழ் ஈழத்திற்கு ஒரு மாற்று என்று இதனை விமர்சனம் செய்தனர்.. எனினும் அது இப்பகுதி மூஸ்லிம்களுக்கு தேவைப்பட்ட ஒன்றாக இருந்ததை மறுக்க முடியாது. எனினும் மூஸ்லிம் தேசம் என்ற சொல்லுக்கான வரைவிலக்கனம் வகுப்பது சிரமமான ஒன்று. இதில் ஒரு தெளிவு பெற்ற பின்தான் தேசம் என்கிற ஒரு விஷயத்தோடு பொருந்திப் போகலாம்.

எனினும் துரதிஷ்டவசமாக இதனைக் கூர்மைப்படுத்த வேண்டிய கடமைப்பாடுள்ள பல மூஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் தமக்கே உரித்தான் “அசமந்தம்” மற்றும் “காழிப்புணர்வு”களால் மிகச் சரியாக முன் கொண்டு செல்லாமையால் இது வெறுமனே தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் சில கெட்டித்தனமான மாணவர்களாலும் ஒரு சில பத்தி எழுத்தாளர்களாலும் மிகச் சில இலக்கியவாதிகளாலும் மட்டும் பேசப்பட்ட பொருளாகிப் பின் உறங்கு நிலைக்கு வந்து விட்டது.

ஆதீது கவிதைகளின் இன்றைய நிலையும்.. அதில் கிறக்குப்பிராந்தியத்தின் வகிபங்கையும் எவ்வாறு கணிப்பீர்கள்

இன்றைய கவிதைகளின் வீச்செல்லை பிரபஞ்சம் வரை ஏறியப்பட்டு விட்டது. ஆச்சரியமிக்க பல புதிய கவிஞர்களின் அதிசய மொழிகள் என்னை ஈர்க்கின்றன. கிழக்கில் போர்க்கால அலைகள் முடிந்த பின் இணையக் கவிதை யுகம் உருவாகி விட்டது.

சர்வதேசத் தமிழுலகில் பேர்பெற்ற பல கவிஞர்கள் கிழக்கில் நிலை கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு பட்டியலிட முடியாத அளவில் அதிகமதிகமான கவிதைத் தொகுதிகள் கிழக்கில்தான் வெளிவருகின்றன. சர்வதேச கவியரங்கில் தற்போது கிழக்குதான் தலைமைதாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

... . . . .

**ஒரு குட்டி நூல்கமாகவே**

இருந்த என்

தாய்வீருதான் என்  
எழுத்துத் துறைக்கு

வித்திட்டதாக

கூறுமுடியும்..

பத்திரிகைகள்.

தினசரிகள்.

சஞ்சிகைகள். நூல்கள்

என்று குவிந்திருந்த  
என் தாய்மாமனின்

அறையில்தான் நான்  
திருட்டுத்தனமாக ஒரு

புத்தகப் புழவாக

நுழைந்துவிடுவேன்..

எங்கள் வீட்டில்

அனைவருமே

வாசிப்பார்கள்..

இன்னது

என்றில்லை..

எதையும் எப்போதும்

யாராவது வாசித்துக்

கொண்டேயிருப்பார்கள்

... . . . .

**நேர்காணல்**

**எல்.வளைம் அக்ரஸ்**

உர்கள் படைப்புக்கள் பெரும்பாலான போட்டிகளில் வென்றுள்ளன. உண்மையில் போட்டிகளில் அங்கீராம் கிடைப்பதாக நம்புகின்றீர்களா? அல்லது போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதன் நோக்கம் என்ன?

தொன்றுதொட்டு இலக்கியப் போட்டிகள் நடைபெற்றே வருகின்றன. அதில் ஒன்றும் குற்றமில்லை. போட்டிக்கு எழுதுவதிலும் படைப்பாளிகள் சளைத்துப் போவதுமில்லை. நானும் ஆரம்பத்தில் இலக்கியப் போட்டிகளில் வெற்றி பெறுவதை ஓர் அங்கீகாரமாகவே கருதியிருந்தேன். அதனால் போட்டிக்கு அதிகளவில் என் படைப்புக்களை அனுப்பியிருந்தேன். பல போட்டிகளில் வெற்றிகளும் பெற்றேன். எனினும் என் இப்போதைய மன நிலையில் இது தேவையற்ற ஒன்றாக கருதுகிறேன். ஒரு போட்டியில் நடுவர்களாக பெரும்பாலும் மூன்றுபேர் கடமை செய்கின்றனர். ஒரு படைப்பு இருவரைக் கவர்ந்தாலே அது வெற்றி பெற்றுவிடும். ஆக, அந்த இருவரைக் கவரும் ஒரு விஷயம் ஓர் இலக்கிய அங்கீகாரமாக கொள்ளத்தக்கதல்ல. அதிலும் சில நடுவர்கள் நயவஞ்சகர்களாகவும் இருப்பதுண்டு....

மற்றது ஒரு இலக்கியப் போட்டியில் ஒரு முதுபெரும் எழுத்தாளரும் ஒரு இளைய எழுத்தாளரும் தம் படைப்புக்களை அனுப்புவதில் ஒரு முரண் நகை இருக்கிறது. ஒரு ஒலிம்பிக் ஓட்டவீரன் ஒரு குழந்தையை முந்திச் செல்வதில் என்ன பெருமை இருக்கிறது. மறுதலையாக சில சமயம் ஒரு ஆமை ஒரு முயலை முந்தி விடுகிறது. மேலும் ஒரு நடுவர் தன் முகாம் சார்ந்த தன் முகம் தெரிந்த நபர்களின் கச்சடாப் படைப்புக்களுக்கு அதிக மதிப்பெண் கொடுப்பது வழக்கம். ஆக முரண்பாடுகளின் மொத்த வினையாட்டாக இருக்கிற இந்த போட்டிகளுக்கு இனி என் படைப்புக்களை அனுப்புவதில்லை என்ற உறுதியில் இருக்கிறேன். என் எழுத்துக்கான அங்கீகாரம் நீங்கள் என்னை நேர்காணல் செய்வதில் இருக்கிறது.

தாது என்ற சிறுசூழ்சிகை ஒன்றை வெளியிட்ட அனுபவங்களை முன்வைத்து, கிழக்கில் வெளிவந்த காத்திரமான சூழ்சிகைகள் அல்தீமித்துவிட்டனவே அது பற்றி....

தாது என்ற ஒரு கவிதைச் சிற்றேட்டை 1983இலிருந்து 16 இதழ்கள் வரை வெளியிட்டேன். அது பற்பல காரணங்களால் 1989 இல் தன் முச்சை நிறுத்திக் கொண்டது. பொதுவாக சூழ்சிகைகளின் அஸ்தமனத்துக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. சந்தை வாய்ப்பின்மை. மந்த விற்பனை. அச்சுச் செலவு - சந்தாதாரர் விளம்பரதாரரை தேடுவதில் உள்ள சிரமங்கள். அரசு உதவியின்மை, அதிகரித்த தபாற் செலவு. என்று இவற்றுடன் இன்னும் ஆயிரம் உப பிரச்சினைகள். இதில் நின்று பிடிப்பது மகா கஷ்டமான விஷயம். மற்றுது தற்போதைய சூழலில் இணையப் புரட்சிக்குப்பின் சமூக வலைத்தளங்களின் வருகை இப்பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்கி விட்டது. இப்போதெல்லாம் உடனடியாக எழுதி அதற்கு உடனடியான விமர்சனத்தை காணுகிற நிலைக்கு நம்மவர்கள் பழக்கப்பட்டு விட்டனர். சூழ்சிகைக்கு எழுதி அது வெளிவருமட்டும் காத்துக் கொண்டிருப்பது நேர விரயமாகிவிட்டது எனக் கருதுகின்றனர். இதனால் பலரும் சூழ்சிகையை விரும்புவதில்லை. இதனால் சூழ்சிகை நடத்துவோர் எல்லாவகையிலும் நொந்துபோய் எதோ ஒரு இலட்சியத்துக்காய் விடாப்பிடியாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கைணாயங்கள். சமூக ஊடகங்கள் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்திற்கு நிறைவான பணியினை ஆற்றுகின்றன என்ற வாதம் தொடர்பாக நீங்கள் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் என்ன?

அது பகுதியளவில் உண்மைதான். ஆயின், நிறைவான பணி என்றில்லை. கணிசமான பணியினை ஆற்றுகின்றன எனலாம். கணினி அறிவிருந்தால் எல்லோரும் இலகுவில் தம் படைப்புக்களை அரங்கேற்றி விடலாம். இப்போது வருகின்ற பல கவிதைத் தொகுதிகள் பெரும் பாலும் முகநூலிலும் வலைத்தளங்களிலும் எழுதி வருபவர்களால்தான் கொணரப்படுகிறது. சூழ்சிகைக் காலமாக இருந்தால் இவை ஒருபோதும் வர வாய்ப்பில்லை.. இதில் தர நிர்ணயக் கட்டுப்பாடு ஏதும் இல்லையென்பதால் எல்லாக் குப்பைகளும் "பாஸ்ட்டுட்"டாக் சுடச்சுட சந்தைக்கு வந்து விடுகின்றன..

படிகள் சூழ்சிகை பற்றிய உங்கள் பார்வை....

நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி 2003 இலிருந்து சிரமதசையுடனேயே படிகள் தொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கிறது என அறிகிறேன். தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் படிகளுக்கென்று ஒரு நிரந்தர வாசகர் வட்டம் இருக்கிறது. இலக்கிய அறிவுமிக்க ஆசிரியர் குழாமும் ஆலோசகரும் இருக்கிறார்கள். படிகளை ஒரு மின்னிதழாக வடிவமைக்க வேண்டிய தேவை உணரப்படுகிறது. என் மனமாற்நத வாழ்த்துக்கள் என்றும் உண்டு.



பெரும் நேசுமான்றின்  
விருட்சமென பற்றி  
பட்டிகையிலெல்லாம்  
பேரன்பாம் சில  
கண்ணீர்த்துளிகள்  
முழுதாம்  
நனைக்கும்...

சிலிர்த்த இன்பமெல்லாம்  
மலராம் தீழ்விரிக்கையில்  
ளங்கிருந்தோ வருகின்றன  
மகரந்தம் தேடி  
வண்டுப்புச்சிகள்...

தேவைகள் தீர்த்தனுப்பிய  
திருப்தியில் காவியன  
நிறையும் துழங்கதகள்  
வாழும், சோர்ந்தும்  
மண்ணோடு  
மடந்துவிடும்...

தப்பித்த களிப்பில்  
இதமாம் கனிந்து  
நெஞ்ச நிறைந்த  
தேவாமிர்தமாம்  
நாசி இறங்கும்  
பேரன்பின் கனிகள்....

இத்துக்கை பாடிடலாம்  
நம் நாசி நனைக்கவே எனில்  
நம் பங்கென்று ஏது செய்தோம்?

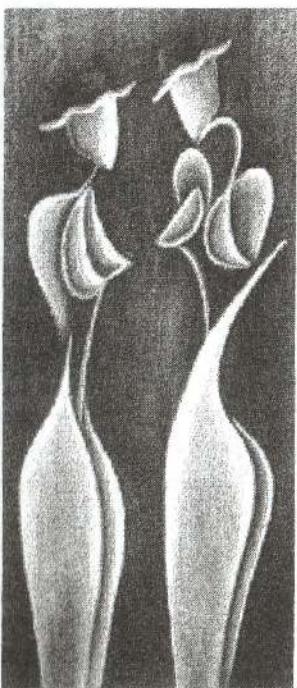
## பேர்த்தின் கலீகள்

### ரஜ்தா இராசரத்தனம்

இப் பேர் உவகைக்கனி  
யாதெனில்  
நட்ட இளங்கள்நொன்று  
பற்றிப்பட்டந்து  
பயனாறிந்து  
நிழல்பரப்பி  
மொத்த துணையாகி  
உதிரும் கிளையை உரமாக்கி  
உற்ற நேரம் தரும்  
ஒப்பற் நேசுமான்றே...

# துறபி கல்யாணம்

உம்மாவின் தலைமுடிகள் அங்கோன்றும் இங் கொன் றமாக நரைத் திருப் பதில் அதிசயப்பட ஒன்றும் இல்லை. முன்றாவது மகனுக்கு ஒரு பெண்ணைப் பார்த்துப் பேசி இரண்டே மாதங்கள் ஆகிவிட்ட நிலையில் நாளை கல்யாணத் திற் கான வேலை. அலைச்சலில் உம்மா இன்னும் கூடுதல் வயதானவர் போல் இருந்தாள்.



பந்தல் கால் நாட்டுவதில் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தார் வாப்பா.

அவரைப் போல முன் கோபக்காரர் அவரேதான். அந்த கோபக்கார வாப்பாவோடு வாழ்ந்துதான் ஜந்து பிள்ளைகளுக்குத் தாய் ஆகியிருந்தாள் உம்மா.

பந்தல் கால்களை வேறு யாரையும் நடவிடமாட்டார். அவரே நட்டு, ஒரு கண்ணை முடி மறு கண்ணால் கால்களை நேர பார்த்து “உம்மாட புடவையள பாத்து எடுத்துண்டு வா”

என்று சத்தம் மட்டும் வைத்தார். புடவைகளையார் கொண்டு வரப்போகிறார்? எப்படியும் இந்த வேலையையும் உம்மாதான் செய்வாள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

நடு இரவில் கூட எழுந்து தனியே வெளியே போனாலும் போவாள் ஆனால், வாப்பாவின் கட்டளைக்கு வெளியே போகமாட்டாள் உம்மா.

புடவை என்றதும்தான் ஞாபகம் வந்தது அவர் உம்மாவுக்கு புடவை வாங்கிக்கொடுத்ததை நான் கண்டதேயில்லை. கொழும் பில்

அகமது ::பைசல்

புடவைக் கடையில் வேலை செய்யும் மாமாதான் லீவில் வரும் ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு புடவையும் மற்றும் சில தாவணித் துண் டுகளும் கொண்டுவந்து கொடுத்ததுதான் நல்ல ஞாபகம்.

பந்தலின் கூரை இழுப்பதற்கு உம்மாவிடம் இருக்கும் புடவை மட்டும் போதாது. முத்தம்மா, சின்னம்மா, இவர்களின் புடவை களுடன் பக்கத்து வீடுகளிலும் பழைய புடவைகளையெல்லாம் வாங்கிக் கேசுரித்து வந்து பந்தல் நடுவே இருக்கும் பெரிய ஹால் அருகில் குவித்துவிட்டாள் உம்மா.

வாசலில் பார்க்கும் இடமெல்லாம் கடற்கரை மணல் கொட்டிக் கலைத்து விடப்பட்டிருந்தது. கடற்கரை மணல் என்பது மனதுக்கு இதம் தரும் நதி அல்லவா. நீச்சல் தெரியாவிட்டாலும் மிதந்துகொண்டிருக்கலாம். யாரையும் மூழ்கடிக்காது என்பதை நன்றாக தெரிந்தவர்களைப் போல் வந்திருக்கும் குடும் பத் திலுள் எவர் களின் பிள்ளைகள் பதினொரு பேரும் மணலில் குளித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இது வாப்பா வுக்கு ஒரு போதும் பிடிக்காது. ஆவருடைய கரகரத்த குரலில் கண்டித்து சுத்தமாக ஏசி அடிக்கடி அவர்களை விரட்டுகின்ற வேலையையும் செய்துகொள்கிறார்.

பந்தல் ஹால் அருகில் கிடக்கும் புடவை ஒன்றின் மேல் மழை தண்ணீர் இல்லாமல் பூத்திருந்தன சில ரோஜாப் பூக்கள். அது தன்னை யாரும் பறிக்க மாட்டார்கள் என்ற தெரியத் தில் என்னைப் பார்ப்பதுபோல இருந்தது.

“ஏய் இஞ்ச வா எங்க சும்மா பதுங்கித் திரியிர ...”

என்று கையில் பனை ஒலை விசிறிகளுடன் மணலில் கிடந்த கயிற்று முடிகளைக் கடந்து சென்ற உம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்டார் வாப்பா. அவர் ஒரு நாளாச்சும் அன்பாக நல்ல வார்த்தையால் பேசியதை என் காதுகள் கேட்டதே இல்லை.

இந்த கடும் சொற்களை ஐந்து பிள்ளைகளும் தலை தூக்கும் வரை கேட்டுப் பழகியதால் என்னவோ எந்த சலனமும் இல்லாமல் நின்று வாப்பாவைத் திரும்பிப் பார்த்து,

“நான் பதுங்கித் திரியிறன் நீங்க வந்து கண்டு பிடியுங்கோ”

என்று தமாஸாக சொன்னதற்கு வாப்பா உம்மாவிடம் நெருங்கி வந்து வழையாக நச்சென்று முகத்தில்தான் துப்புவார் ஏனோ மகனுடைய கல்யாண வீடு என்று நினைத்திருக்கலாம் நிலத்தில் நச்சென்று வேகமாக துப்பினார். அவர் கோபத்தைக் காட்டும் மிக சிறப்பான முறை

இதுதான்.

ஒரு வினாடி கண் களை மூடி தினுக்கிட்டு தலை அசைந்ததும், முகமும் வெளுத்து நின்றாள் உம்மா.

அடுத்து வந்த வினாடியில் அவர் முன்னே நின்ற இடத்துக்கு சைபரை போட்டுவிட்டுச் சென்றாள் உம்மா. சேவலும், ஒரு பெட்டைக் கோழியும் சண்டைக்குத் தயாராகிப் பிரிந்த காட்சியை இலோசாக நினைக்கிறது மனம்.

பகல் உணவு மள மளவென தயாராகிறது. பீங்கானோடு பீங்கான் அடித்துக்கொள்ளும் சத்தம் ஒரு ஆதாரம்.

வளவு கொஞ்சம் பெரிதாக இருப்பதால் யாரும் காணா மூலையில் மூன்று நாய்கள் மாட்டு எலும் பொன்றுடன் சண்டையிடுகின்றன. அதில் ஒரு நாய் இன்னொரு நாயிடம் தன் அகோரப் பற்களைக் காட்டி சிரிப்பதுபோல் இருக்கிறது. ஆனால் நாய்கள் முறைப்படி சிரித்தால் நன்றாக ஒரு புகைப்படத்தை எடுத்திருப்பேன்.

மாட்டு இறைச்சியை வெட்டிக் கழுவும் சின்ன வாப்பாவின் சட்டை அணியாத உடலில் இருந்து வியர்வை வெளியேறி வடிந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்ட சின்னம் மா விரைவாய்ச் சென்று தன் புடவைத் தலைப் பால் அவர் முதுகுப்

புறத்தையும், நெஞ்சுப்பக்கம் மற்றும் வயிறு வரை துடைத்துவிட்டாள். அப்போது அவளுக்கும் கழுக்காடு வியர்த்திருக்கிறது என்பதை கண்டு கொண்டார். ஒன்றும் பேசவில்லை.

கணவன் மீது அதீத அன்பாக இருப்பவள் என் இளைய சின்னம்மா.

சில காகங்களும் ஓய்வில்லாமல் சிறிய தென்னை மர ஒலைகளில் தங்கி நின்றபடியும் கத்துகின்றன.

குசினிக்குள்ளிருந்து வரும் ஏலக்காய் வாசம், கிணற்றியில் நிற்கும் சிறு இளநீர் மரத்தில் பெரிய கறி வேப்பிலைக் கட்டொன்றை கட்டித் தொங்கவிட்டிருக்கிறார் ஊரிலே பெயர் போன சமையல் காரர். தின்னையின் ஒரு மூலையில் துலாவிக் கிடக்கும் தக்காளிப் பழங்களை வெட்டிக்கொண்டிருக்கும் பெரியம்மா தூக்கலாய் ஒரு டை கேட்ட வாய்க்கு இன்னும் டை வராத சிறிய கோபத்தில் இருக்கும் முகத்தை போலியாக சிரிக்கவைக்கிறாள்.

வெங்காயம், பச்சை மிளகாய், என்று சிறிது சிறிதாக வெட்டப்பட்ட மரக்கறி வகைகள் ஒரு பக்கம்.

புரியாணிச் சோறுதான் சமைக்க ஆயத்தங்கள் நடக்கின்றன என்பதை கம கமவென வரும் வாசனையை வைத்து சிலர் குசினிப்பக்கமே வராமல் தங்கள் அலங்கார மேக்கப்

கலையாமல் கதிரையில் இருந்து கொண்டு கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அப் படியென்றால் அவர் கள் குடும்பத்தில் கொஞ்சம் வசதிக் காரர்கள் என்பதை சொல்லத் தேவையில்லைதானே.

எப்படியும் பகல் சாப்பாடு பகல் பண்ணிரெண்டு மணிக்குத் தயாராகி விடும் என்ற நம் பிக்கையில் வயிற்றைக் காயப்போட்டுக்கொண்டு கதையளந்து கதையளந்து பொன் னுக்கு கொடுக்கும் சீர் சாமான்களை தொட்டுத் தொட்டு பார்த்துக் கொண் டிருக்கு நெருங்கிய சொந்தக்கார பெண்கள். மாப்பிள்ளையை கிண்ட ஸ்திக்க தேடிக்கொண் டிருக்கும் மச்சிமார்களின் புது ஆடை வாசனை யோடு வீடே சிரிக்கின்றது.

வீட்டிற்குள்ளிருந்து வெளியே வந்த தம்பி ரோட்டுப்பக்க மதில் ஓரமாக நிற்கும் பிளாட் மாமர நிழலை நோக்கி விரைகிறான். தம்பியின் முகம் வெய்யில் பட்ட வாழை இலைபோல் வாடியிருந்தது.

மரத்தின் கீழ் கிடந்த அந்த ஒற்றை நாற் காவியில் போய் அமர்ந்து கொண்டான். காய்த்துத் தொங்கும் மாங்காய்களுக்கு வலையீசி காவல் போட்டிருந்தார் வாப்பா. அவர் கடலுக்கு கொண்டு போகும் வலைகளில் நான்கு வருடங்களுக்கு முன் கண்கள் கிழிந்த அந்த வலைக்கு பளாட் மாங் காய் கள் தான்

மீன் களாகின. அனில் ஒன்று தந்திரமாக உள்ளே நூழைந்திருக்க வேண் டும். நல் ல குண் டுப் பெண்ணின் பொங்கிய கண்ணம் போவிருக்கும் ஒரு மாங்காயில் வாய் வைத்து ஆறுதலாக கொறித்துச் சாப்பிடுகின்றது. அனில் மாங் காயைக் கொறிக்கும்போது சிறு சிறு துண் டுகள் தவறி தலையில் விழுவதையும் உனராத தம்பி சற்றுமுன்தான் ஊமையாய் ஆனவன் போல் கதிரையில் முதுகை இலேசாக சாய்த்துக் கொண்டான்.

இதுவரை கல்யாணவீட்டை வீடியோ கால் மூலம் எனக்கு காட்டி மகிழ்வித்த தங்கச்சியிடம், “மொபைல் தம்பிக் கிட்ட கொஞ்சம் கொண்டுபோய்க் கொடு காக்கா கதைக்கனுமென்டு சொல்லு” என்றேன்.

அவனும் அப்படியே செய்துவிட்டு திரும்பும்போது மகன் குளோன் போத தலை கீழே போட்டு உடைத்துவிட்டதாக வந்த அலறல் சத்தத்திற்குப் பின்னால் ஒட்டம் பிடித்தாள்.

“தம்பி அஸ்ஸலாமு அலைக்கும். என்ன ஜோசனையோட இருக்க... என்ன பிரச்சினை சொல்லு” என்றேன். “இல் ல நாளைக்கு கல்யாணம் நடக்குமா? சந்தேகமா இருக்கு அதான்..” என்று இழுத்தான் தம்பி.

"இங்க பாரு தம்பி இது விளையாடுற நேரமில்ல நேரா விசியத்த சொல்லு" என்றேன்.

"வாப்பா கேட்ட சீதனக் காசில நாலு வெட்ட சத் தி இருபதாயிரம் குறையுதாமென்டு பொண்ணு வீட்டுல இருந்து கடைசி மச்சினன் எனக்கு மட்டும் கால் பண்ணிச் சொன்னான். இப்பதான் சொன்னான். எனக்கு என்ன செய்தென்டு தெரியல்..". என்றான் தம்பி.

"டே... தம்பி கவவய விடு இப்பவே உன்ற எக்கவுண்டுக்கு காச் போடுறன் பின் னேரம் போய் எடுத் து பொண்ணுட வாப்பாக்கிட்ட கொடு இந்த விசியத்த யாருக்கும் சொல்லாம, தெரியாம பாத்துக்கோ சரியா?" என்று முச்சுப்படித்து பேசிவிட்டேன். ஐந்து வினாடி அமைதிக்குப் பின் "இப்புடி முப்பது லட்டசம் சீதனம் வாங்கித் தான் எனக்கு கல்யாணம் பண்ணி வப்பாங்க என்டு தெரிஞ்சிருந்தா எஞ் சினியரிங் படிச்சிருக் கவே மாட்டன்" என்று வருந்தினான் தம்பி.

"நீ படிச்சது ஒன்னும் குத்தமில்ல வாப்பாட கொள்கையில தான்டா குத்தமிருக்கு சரி விடு. அவரும் இப்பதான ஒரு கல்யாணத்த தட புடலா பண்ணி பாக்கிராரு ஒன்னப் போல நான், இளை காக்கா யாருக்கும் படிப்பு வரல, வாப்பாக்கிட்ட கேட்டு கல்யாணமும் பண்ணிக்கல எங்கட இஸ்டத்துக்கு பண்ணிக்கிட்டம்.

அதுவும் கல்யாணத்த வாப்பா ஒரு ஓரமா நின்னு பாத்துட்டுப் போற மனிசனாத்தான் இருந்தாரு இல்லயா சொல்லு. ஆனா இப்ப எவ்வளவு திமிராவும், சந்தோசமாவும் பந்தல் போட்டு முடிச்சிருக்காரு பாத்தாயா? இது உனக்கு வாச்ச அதில்டம் ...

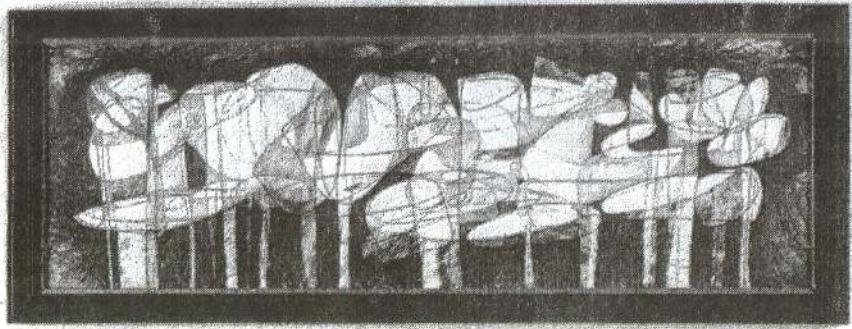
என்று ஆறுதலாக நாலு வார்த்தை பேசி முடித்தேன்.

போன உயிரு திரும்பி வந்ததுபோல பாவனையில் மீண்டும் கொஞ்சம் கதிரையில் சாய்ந்துகொண்டான்.

இப்போது என் கண் னுக் குள் தம்பியின் கல்யாண வீடு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

சந்தோசம் சீறிப் பாய வீட்டுக்குள் ஓடிப்போய் தங்கச்சி, மச்சான், மாமி என்று வந்திருக்கும் சொந்தக் காரர்களிடம் என்னைப் புகழ்ந்து பேச ஆரம்பித்துவிட்டான். என்னைப் பற்றிய ஒரு நல்ல விசயத்தை பேசி கேட்காத வீட்டின் காதுகள் வெடித்துப் போய்விடும் போலிருந்தது.

பெண் வீட்டிலிருந்து இரண்டு வேள் நிறைய பெண்கள் வந்து இறங்கியதும் தான் தம்பிக்கு மருதானி போடும் படலம் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு ஞாபகம் வந்தது. பெண் வீட்டாருக்கு வரவேற்புநடக்கத் தொடங்கியது.



இதற்கிடையில் என் மனைவிக்கு கால் பண்ணி கல்யாணவீட்டிற்கு இப்பவே வரும்படி கெஞ்சகிறான் தம்பி.

பொன்டாட்டியோட சேர்ந்து தம்பியின் கல்யாணத்திற்குச் செல்லும் கொடுப்பனவு இல்லையே என்ற அடக்க இயலாக் கவலையில் கணவனின் புகைப்படம் ஒன்றைப் பார்த்து மனதால் பேசி அழுதுவிட்டு புகைப்படத்தை தலையணைக்கு கீழே வைத்துவிட்டு இரு கண்களையும் மீறி வரும் கண்ணீரை துடைத்துவிடாமல் சுதந்திரமாய் ஓட விட்டபடி தனியே தன் அறையில் படுத்திருக்ககும் என் மனைவி தம்பியின் கெஞ்சலுக்கு பதிலே சொல்லாமல் தொலை பேசியை காதில் வைத்தவண்ணம் பித்துப் பிடித்தவள்போல் கிடந்தாள்.

**பின்னர்**

“என் என் மன் னிக்கனும் இப்ப என்னால் வர முடியாது நாளைக்கி பின்னேரம்தான் வருவன்” என்று சொல்லி பட்டென பேச்சை முடித்துவிட்டாள்.

பதின்மூன்று வருடங்களுக்கு முன் வாப்பா பேசிய ஒரு வார்த்தை.

மனதை நோகடிக்கும் வார்த்தைக்கு மரணமில்லை. உம்மாம்மா வெளி யேறிச் சென்று தன் மகன் வீட்டில் தஞ்சமடைந்து இன்றுதான் அதுவும் தம்பியே காலடிக்குப்போய் காவில் விழுந்து மன் னிக்கச் சொல்லி மன்றாடி கல்யாணத்திற்கு வரும்படி அழுத்திருக்கிறான். அழாத குறை ஒன்றுதான்.

சில மணித்தியாலங்களுக்கு முன் வந்து சேர்ந்த உம்மாம்மா புதிய நாட்டிற்கு விமானம் மூலம் வந்து இறங்கியவள் போல் கொஞ்சம் பதட்டத்துடன்தான் இருக்கும் முகத்தோடுதான் இன்னும் இருக்கிறாள். அருகில் வெற்றிலைத் தட்டு. நிறைய வெற்றிலைக் கொழுந்து. பார்த்தால் கடிக்கவேண்டும்போல் இருக்கும் பள் பளப்புடன். ஒரு கொழுந்தைக் கிழித்து சிறிது சுண்ணாம்பு தடவத் தொடங்கி விட்டாள் உம்மாம்மா.

இரவெல்லாம் கண் விழித்து ஜன்னல், என்று தம்பியின் உடு சொல்வதை கம்பிகளுக்கு பெயின் டு பூசிய அவன் நன் பர் கள் உணர நித்திரை மயக்கம் தீர உறங்கிவிட்டு மாட்டார்கள்.

படுத்த பாயிலே திரும்பவும் புரண்டு புரண்டு படுப்பதும், கழுகாடு வீசும் வியர்வை நாற்றத்தை தடவி முகர்ந்து பார்த்து அந்த அறைக்குள் இருக்கும் வாழைப் பழங்களில் ஒரிரு பழத்தை எடுத்து சாப்பிட்டுவிட்டு கிடக்கும் கடைசித் தம்பி.

பகல் உணவு பறிமாற்றம் தொடங்கிவிட்டது. ஆண்கள் பந்தவிலும், பெண்கள் வீட்டிற்குள்ளும் கூடி அமர்ந்து சாப்பிடத் தொடங்கி விட்டார்கள். பக்கத்து வீடுகளுக்கெல்லாம் புரியானி பார்சல் பார்சலாக அனுப்பப்பட்டது. தம்பி தனது நன்பர்களுடன் அமர்ந்திருந்து நான்கு பேருக்கு ஒரு சஹான் விகிதம் சாப்பிட ஆரம்பித்திருக்கும் தம்பியின் மனதில் நான் நிழலாக ஆடிக் கொண்டிருந்தேன். முன்பு என்னை உதாசீனப்படுத்திய வார்த்தைகளை யெல்லாம் மனதால் வாந்தி எடுக்க முடியுமா என முயற்சித்தவன்போல மேது மெதுவாக சாப்பிட்டான்.

நன்பர்கள் "மாப்புள்ளக்கி கல்யாணம் என்றதும் பயம், வெட்கம் எல்லாம் ஒன்னா வந்து வாய கட்டிப் போட்டோ" என்று கிண்டலாக பேசி சிரித்தார்கள். நீங்கள் எவ்வளவு நெருங்கிய நன்பர்களாக இருந்தாலும் உங்களிடம் சொல்லாத ஒன்று மனதில் தேங்கி இருக்கத்தான் செய்கிறது.

மாட்டு இறைச்சியுடன் சண்டை இட்டுக்கொண்டு கொஞ்சம் கதவுக்கு மறைவாக இருந்து பெரிய உம்மா சாப்பிடுகிறாள். நல்ல பசியாக இருக்கு இல்லையென்றால் இப்படி கல்யாணச் சாப்பாடு கிடைப்பது அரிது என்று எண்ணியிருக்கலாம்.

மூக்கு நுனியில் பூத்திருக்கும் வியர்வைப் பூக்களை புடவைத் தலைப் பினால் பறித்த படி சாப்பிடுகிறாள்.

ருசித்துச் சாப்பிட்ட எலும்புகளை பீங்கானுக்கு வெளியில் போட்டு பனை ஓலைத் தட்டு ஒன்றினால் மூடிவிட்டிருந்தாள். யாரும் கண்டால் கண் பட்டு விடுமருமளவுக் கு எலும்புகள் குவிந்து கிடந்தன.

புரியாணிச் சோற்றுக்கு மேல் நல்ல பார்வையான கொஞ்சம் இறைச்சிக் கறியும் எல்லோருக்கும் பறிமாறப் பட்டது. உம்மாம்மா எங்கே என்று பார்த்தால் அதோ தெரிகிறாள் தனக்கே சொந்தமான, போர் வீரனைப் போல் முடிக் கொண்டிருக்கும் சுவரின் மூலையில் அமைதியாக, வெற்றிலை போட்டு சிவந்த வாயைக் கழுவி படிக்கத்திற்குள் துப்பி முடித்து, புரியாணிக்கு நோகாமல் மெல்ல மெல்ல பிசைந் து அளவாக

இறைச்சியையும் கடித்துச் சுவைத்து சாப்பிடத் தொடங்கிவிட்டாள்.

வாப்பா தன் சம்மந்தக்காரரோடு சபையில் இருந்து சாப்பிடுவதை டூணெக்குப் பயந்து ஒழிந்துகொண்டு எட்டிப் பார்க்கும் எலியைப்போல பார்த்துவிட்டு திரும்புகிறாள் உம்மா.

யாரோ ஒரு குமருடைய கைலேஞ்சி தவறி, கதவுச் சிலையின் அணைப் போடு கிடக்கிறது. அதில் இருந்துதான் இந்த வெளிநாட்டுக் குளோன் வாசனை வருகிறது என்று நினைக் கிறேன். வீட்டுக்குள் நுழைந்தால் வெளியே வர மனம் இடங்கொடுப் பதாக இல்லை. அவ்வளவு குமர பெண்கள். தேவதைகள் போன்று உலாவுகின்றனர். தூண்டில் போடா மலே துடிக்கும் மச்சி மார்களின் கண்கள்.

உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் தம்பியின் முகத்தில் கொஞ்சம் தண்ணீரை ஊற்றித்தான் எழுப்பவேண்டிப் போச்சு. வாடிய செடி தண்ணீர் பட்டவுடன் நிமிர்ந்துவிடுவதுபோல் தம் பிரி எழுந்திருப்பதை நின்று பார்த்துவிட்டுத்தான் போவேன் என்ற பிடிவாதம் உள்ளவள் போல், தம்பி எழும் பியதும் அவன் கையைப் பிடித்து இழுத்து குளியலறைக்குள் தள்ளி “குளிக்காம் வந்தா உனக்கு சோறு இல்ல” என்று மிரட்டிவிட்டுச் சென்றாள் உம்மா.

எப்படியோ இந்ந கல்யாணத்து புரியாணிச் சாப்பாட்டு, தடபுடல்கள் எல்லாம் முடிவதற்கு மாலை நான்கு மணியாகிவிட்டது. ஐந்து மணிக்குப் பிறகுதான் உறவுக்காரர்கள் ஒருவர் ஒருவராக தெளிந்து, மேலே வந்து மிதக்கும் இலைகள் போல கண்களில் தென்படத் தொடங்கினார்கள்.

உம்மாம்மா, பெரியம்மா, சின்னம்மா, பிள்ளைகள், மச்சான், உம்மாப்பா மெளத்தாகி கன காலம் ஆச்ச. வாப்பாவின் குடும்ப உறவுகள் கொஞ்சம் தள்ளித்தான் இருக்கிறார்கள். நாளைய விசேசத்தில்தான் அவர்கள் வந்து கலந்துகொள்வார்கள் என நினைக்கிறேன்.

இப்படி சில இரத்த உறவுகளுடன் ஒவ்வொன்றாக மின் விளக்கை ஏரியவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் தங்கை அன்றுதான் வீட்டின் மொத்த விளக்குகளையும் மூலை முடக் கெல்லாம் ஏரிய விடுகிறாள்.

யார்? மனதிடம் என்ன கேட்டாரோ இந்த நேரம். சுவர் மணிக்கூட்டிற்குப் பின்னால் மறைந்திருந்த பல்லி “ச..ச..ச..” என்று பதில் சொல்லியது. “மாப்பிள்ளைய காவின் எழுத பள்ளிக்கு கூட்டின்டு போக தயார் படுத்துங்க. பொண்ணுட வீட்டாக்கள் வெளிக்கிட்டாங்களாம்”

என்று சொல்லிக்கொண்டு நடக்கும் போது உம்மாவின் கண்களுக்குள் நீர் நடக்க முடியாமல் தள்ளாடியது.

காவின் எழுதிவிட்டு மகன் வீட்டுக்கு வரும்வரை கண்ணீர் தள்ளாடிய கண்களுடன் இருந்தாள் உம்மா.

எப்போதும் போல இருக்கும் இரவா இது? எப்போதும் போல இந்த இரவு விடியுமா? வீட்டில் கூடிக் கதைத்துக் கொண் டிருப்பவர்கள் தங் கள் கதைகளை எப்போது முடிக்கப் போகிறார்கள். எதுவும் தெரியாத சிறு பிள்ளைகள் உறங்கிவிட்டார்கள். எல்லாம் தெரிந்த பெரியவர்கள் இன்னும் தூங்கவில்லை. நேரம் ஆக ஆக படிப்படியாக தூக்கத்தைத் தொடர ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆனாலும் உம்மாம்மாவின் அருகில் இருந்துகொண்டு கதை கேட்கும் சிலரும், தம்பியும் அதாவது மாப் பிள்ளை இன்னும் தூங்கவில்லை.

வாப்பாவுக்கு சொல்லவே தேவை யில்லை. அவர் அதிகம் விழித்திருக்க மாட்டார். அவர் உடல் அதற்கு வளைந்து கொடுப்பதுமில்லை. சற்று நேரம் கழித்து தம்பியும் அதான் மாப்பிள்ளை. தன் அறைக்குச் சென்று கட்டிலில் சாய்ந்துகொண்டு தூக்கம் வராமல் எதையெல்லாமோ கற்பனை செய்துகொண்டு தன் கை பேசியை அடிக்கடி எடுத்து வருங்கால மனை வியின் நிழற்படத்தைப் பார்ப்பதும், மீண்டும் கை பேசியை மேசை மீது

வைப்பதுமாக இருந்தான். சூமாகியும் உறங்காமல் வெற்றி வைத் தட்டை இழுக்கும் சத்தம், பாக்கு வெட்டி தின்னையில் விழும் சத்தம் கேட்கிறது. உம்மாம்மா இன்னும் தூங்கவியா? என்று தன் னோடு கேட்டுக்கொண்டு வலது பக்கமாக சரிந்து கண்களை மூடிய தம்பி தூக்கம் கலைந்து எழுந்திருக்கும் போது நன்றாக விடிந்து விட்டது.

கட்டிலில் இருந்த படியே அவன் வீடெங்கும் பரவும் சாம்புராணி வாசத்தினை முக்கின் விரல்களால் பிடித்து இழுத்து நுகர்ந்துகொண்டு அறையை விட்டு வெளியே நடக்கிறான்.

உம்மாம்மாவின் தலைமாட்டில்தான் அந்த சாம்புராணி ஏறிந்து புகையைச் சிந்திக்கொண்டிருக்கிறது.

கண்களுக்கு ஒரு காட்சியும் தென் படாத அளவு புகை மண்டலமாய் இருக்கும் பாதையில் கால்களை எடுத்து வைத்தவன் போன்று வாழ்வைத் தொடங்க முடியாமல், வாழ்வை முடித்துக் கிடக்கும் உம்மாம்மாவின் உடலை விறைத்துப் பார்க்கிறான்.

பழகள் சஞ்சிகை  
புதிய ஆக்கங்களையும்  
விமர்சனாஸ்களையும்  
எதிர்பார்க்கின்றது.

# உலைகளின் திக ஸஸ்லிய அழைப்பு

சண்முகம் சிவகுமார்

மனைகளின்  
மிக மெல்லிய அழைப்பு

குடை சுமக்கும்  
அம்மாவின்  
நீர்கிள் வலு குறைந்திருக்கிறது

ஒளியில்  
அடரும் இருள்  
அம்மாவின்  
புன்னாக்கய  
திருட தயாரானது

ஒப்பந்ததிற்குள்  
சுருண்ட இருளின் கீழே  
புதைக்கிறார்கள்

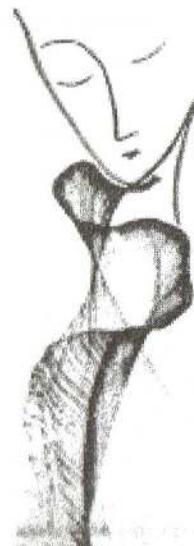
இருநாலும்  
அம்மா  
இழிரும் கரங்களால்  
தேசத்தை சுமக்கிறாள்

அம்மாவின்  
கண்ணீர் சுறையில்  
காற்று  
உப்பேறியது

இனியும்  
துடைக்க முடியா இருளில்  
அம்மாவை  
வாழ வைக்க முடியாது

துருப்பிடித்த சாவிகளை  
கரையகற்றி  
தீராத  
ஒசையோடும் விருப்போடும்  
இழிரும் திசைகளிலிருந்து  
நான்  
எதிர்கிழேன்  
கூட்டு ஒப்பந்தத்தை

அம்மாவுன்  
மனைகளின் மிக மெல்லிய  
அழைப்பு  
இனி விடுதலையை பாடும்



# புன்னைக்கை

ஐர்ணா முஸ்தபா  
வெலிவிட்ட

அது ஒர் அழகான மாஸைப் பொழுது. இதமான தென்றல் காற்று. வேதனைகள் நிறைந்த அவளது முகத்தைப் பார்க்கிறேன். கண்களில் நிரம்பியிருந்த கண்ணீர் முத்து முத்தாய் உதிர்ந்து அவளது கண்ணங்களை நனைக்கத் துவங்கின.

வானத்தைப் பார்க்கிறேன். இலேசான மழைச் சாரல் எனது முகத்தை நனைத்து சூளிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. மீண்டும் அவளைப் பார்க்கிறேன்.

கண்களைத் துடைத்துக் கொள்கிறாள். அவள் தனது முழுப் பாரத்தையும் இறக்கி

வைத்து விட்டாள் என்னிடம். எனது பதிலுக்காக காத்திருக்கிறாள் என்பதும் புரியாமல் இல்லை.

என்ன பதிலை நான் சொல்வது? எப்படிச் சொல்வது? "வெள்ளம் வருமுன் அணை கட்ட வேண்டும்" என பெரியோர்கள் சும்மாவா சொன்னார்கள்? வெள்ளம் வந்த பின் அணைகட்டுவதில் எந்த பயனும் இல்லை என்பதை அனுபவ ரீதியாக சொல்லி வைத்து விட்டார்கள். "அனுபவத்தில் பெறுவதை அகராதியிலும் பெற முடியாது." இந்த உண்மையை இன்று உணர்வ ரீதியாக உணர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

இதைத்தான் விதி என்பதா?

விதி என என்னி விடுவதா?

முடியாது முடியவே முடியாது ... ...

அவனுக்கு இருப்பது ஒரு மகன்தான். ஓரேயோரு மகன்தான். அவளது மொத்த சொத்தும் அவன்தான். அவன் இன்று கெட்டுச் சீரழிந்து கொண்டிருக்கின்றான். அவனைத் திருத்த முடியாமல் தினறிக் கொண்டிருக்கிறாள் அவள். இதற்கு யார் காரணம்?

நீதான் காரணம் என்று சொன்னால் தாங்கிக் கொள்வாளா? நிச்சயமாக தாங்க மாட்டாள். அவளால் தாங்கவும் முடியாது. அவள் அவளது கனவனுக்கு மனைவியாக மட்டுமே சிந்தித்தால் ஒரு குழந்தைக்கு தாய் என்பதை சிந்திக்க மறந்து விட்டாள். தனது குழந்தைக்கு அவன் தந்தை என்பதையும் உணரத் தவறி விட்டாள். ஒரு தாயால் தன் குழந்தையை வளர்க்க முடியும். என உறுதியாக நம்பினாள். அது

போன்று வளர்த்தும் விட்டாள். ஆனால் ... ஆனால் ... அந்த வளர்ப்பின் விளைவு இப்படியான தாக்கத்தை தரும் என எதிர்பார்க்க வில்லை அவள்..

எதிர்பார்க்கவில்லை அவள். காலையில் வேலைக்குப் போனால் மாலையில் தான் வீடு திரும்புவாள். அப்பகுதியில் வாழ்பவர்களில் பலர் அப்படித்தான். பிள்ளைகள் யாவரும் பாடசாலை விட்டு வந்ததும் ஒன்று கூவார்கள்

மாலையில் குருதுன் மத்ரசா, மாலை வசுப்பு என சேர்த்து விட்டிருந்தாள். தினமும் அவற்றுக்குப் போவதாகத்தான் சொல்வார்கள். மாலையில் வீடு வந்தால் மிகவும் நல்ல பிள்ளைகளாக நடந்து கொள்வார்கள்.

சந்தேகப்படும்படியாக எதுவும் நடந்த தில்லை. சாதாரணத் தரம் பரீட்சையில் முழுவதுமாக தோற்றும் போது தான் அவள் விழிக்க ஆரம்பித்தாள். மகன் பற்றி ஆராய ஆரம்பித்தாள். ஆயினும் காலம் கடந்து விட்டிருந்தது.

இரு நாள் திமிரென காவல் துறையினர் முற்றுகையிட்டனர். அங்குள்ள பல வாலிப்பகளை அள்ளிச் சென்றனர். அப்போதும் கூட அதில் அவளது செல்ல மகன் றினாஸாம் சேர்ந்து அகப் பட்டான் என்பதை அவள் கற்பனை செய்து கூட பார்க்கவில்லை.

அதிர்ந்து போனாள் ஷாரா. அந்த வெனுக்குள் ஒரு வாலிபர் குழு உருவாகி இருந்தது. அவர்கள் பல போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமைகளாகி இருந்ததோடு மட்டும் அல்லாமல் பல தீய பழக்கங்களுக்கும் அடிமையாகி

இருந் தனர். அதில் முக்கிய அங்கத்தவனாக றினாஸாம் இருப்பது அப்போது தான் தெரிந்தது ஷாராவுக்கு. அவள் அறியாமல் இருக்கும் வரை நல்ல பிள்ளையாக இருந்த றினாஸ், அவள் அவனைப் பற்றிய உண்மைகளை தெரிந்து கொண்ட பிறகு வெளிப் படையாக, எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமல், அவள் முன்னிலையிலேயே செயற்பட ஆரம்பித்தான். வீட்டுக்குள் தனது அறையிலேயே போதையை பாவித்தான். நன்பர்களை அழைத்து வந்தான்.

அன்னை தடுத்தால் அவளை எதிர்த்து சண்டையிட்டான். அடிக்கடி பணம் கேட்டு தொல்லைப் படுத்தினான். வீட்டில் இருக்கும் பொருட்களைத் திருடி பணம் பெற்று நன்பர்களோடு போதையில் ஈடுபட்டான். ஏற்கனவே பல பொருட்கள் திருட்டுப் போயிருப் பதை பிறகு தான் உணர்ந்தாள்.

மிகுந்த வேதனையோடு மீண்டும் என்னை நோக்குகிறாள். “உன் பிள்ளையை உன்னால் வெறுக்க முடியாதா ஷாரா?” அவனுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக கேள்வியை எழுப்புகிறேன். அவள் வியப்புடன் பார்க்கிறாள். “அது எப்படி முடியும் ஹம்ஸா? அவன் என் மகன்” என்கிறாள் அவசரமாக.

“ஆமா, அவன் உன் மகன் தான், எவ்வளவோ தப்புக்களை தவறுகளை செய்றானே, ஏன் வெறுக்க முடியலை?” மீண்டும் தொடுத்த வினாவுக்கும் உடனே விடையளிக்கிறாள். “ஏன்னா பெத்த பாசம், பத்து மாசம் சமந்து பெற்றேனே, அந்த பாசம் தான்” என்கிறாள்.

"நீ பத்து மாசம் சமந்து பெத்ததற் காகவோ, இரவு பகலா கண் முழிச்சி, பாலுாட்டி, சீராட்டி வளர்த்ததற் காகவோ வாழ்க்கை முழுக்க உன் புள்ள உன்கூட வரப்போரதில்ல. இடையில் ஒரு துணையைக் கண்டதும் உன்னைவிட்டு விலகிப்போயிடுவான். அதுக்கப்புறம் உன்னை நினைச்சுப் பாக் குறுதும் சந்தேகம் தான். இருந்தாலும் அவனை வெறுக்க முடியலை. ஆனா காலம் முழுக்க உனக்கு துணையா இருந்து, நல்லது கெட்டதுகளையெல்லாம் பகிர்ந்து, வாழ்க்கைக்குத்தேவையான உணவு, உடை, வீடுஞ்னு எல்லாத்தையும் தந்த உன் கனவனை மட்டும் எப்படி வெறுக்க முடிந்தது உன்னால? ஓரேயடியா ஒதுக்கித் தள்ளிட்டு எப்படி பிரிஞ்சு வாழ முடிஞ்சது இத்தனை காலமா?" என்று எளது சந்தேகமற்ற கேள்வியில் சஞ்சலம் படுகின்றாளா என அவளது விழிகளை ஆராய்கிறேன்.

ஆம், சஞ்சலங்கள் யாவும் அவளது வாழ்க்கையில் ஜக்கியமாகிவிட்டது போன்று அடிக்கடி கவலைப்படுகின்ற அவளது விழிகளில், இன்றும் கண்ணீர் துளிப்பது புதுமை அல்ல.

**ஆயினும்**

இன்று துளிர்த்திருக்கும் இந்தக் கண்ணீர் அவளுக்கு மாத்திரமல்ல, அவளது வாழ்விலும் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே எனது தேவையாகும்.

"அவர் எப்படி இருந்தாருன் னு உனக்குத் தெரியாதா ஹம்ஸா?"

"எப்படி இருந்தார்?"

"அவர் என்னை புரிஞ்சிக்கவே

**இல்லை"**

"நீ அவரை புரிஞ்சுக்கிட்டியா ஷாரா?"  
"அவர் என் தேவைகளை மதிச்சதே இல்லையே"  
"அவர் தேவைக்கெள்ளாம் நீ மதிப்புக் கொடுத்தியாம்மா?"



"அவர் சொல்வதை மட்டும் தான் நான் செய்யனும், அவர் விரும்பும்படி தான் நான் வாழுமனு நினைக்கிறார். பெண்களை அடிமைகளாக நினைக்கிற வக்கிற புத்திக்காரர். ஆம்புளைங்களுக்கே சொந்தமான சுயநலக்காரர் சுயநல புத்திக்கு சொந்தக்காரர்."

"உன் வாப்பா, நானா, மகன் இவங்களும் ஆம்புளைங்க தானே ஷாரா, அப்ப அவங்களும் சுயநலக்காரர்களா?"

"எனக்குண்ணு எந்த விருப்பங்களும் இருக்கக் கூடாதா ஹம்ஸா?"

"இருக்கலாம், அதில் தப்பில்லை, ஆனால் கணவன் மனைவி இரண்டு பேருமே விட்டுக்கொடுத்து, அனுசரித்து வாழ்ந்தா அது தான் குடும்ப வாழ்க்கை. இல்லைன் னா அதுவே "நரக" வாழ்க்கையாக மாறிடும் ஷாரா."

“அவரைப் பிரிஞ்சு பிறகுதான் எனக்கு நிம்மதியா வாழக் கிடைச்சது.”

“அதனால் உன் மகன் தகுந்த பாதுகாப்பு இல் லாமல் கெட்டு சீரழிந் து வாழ்ரானே, அது உனக்கு நிம்மதியா?” “இல்ல அவனால் இப்போ நிம்மதி யில்லை தவிச் சிக்கிட்டுருக்கிறேன் ஹம்ஸா.”

“புரியது ஷாரா, எங்கேயோ பிறந்த ஓர் ஆணும், வேறு எந்கேயோ பிறந்த பெண்ணும் கல்யாணம் மூலமா ஒன்னா சேர்ந்ததும் “தம்பதி” ஆகுறாங்க. அவங்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்ததும் அது ஒரு குடும்பமாக மாறிடுது, எந்தக் குழந்தைக்கு பாதுகாப்பும் கண்டிப்பும் கலந்த அன்பு” ஒரு தந்தை மூலமாக கிடைக் கனும், அரவனைப் பும் அறிவுரையும் சேர்ந்த “பாசம்” தாயின் மூலமா கிடைக் கனும் அப்படிக் கிடைச்சால் தான் அந்தக் குழந்தை நம்ம சமுதாயத்திற்கு நல்ல சந்ததியா உருவாக முடியும். இல்லைனா அது இந்த சமுதாயத்திற்கே சாபக்கேடுதான். அது ஒரு சாதாரண விசயமில்ல ஷாரா. நம்ம பெற்றோருக்க ஒத்துமையில் தான் பிள்ளைங்க வாழ்வும் எதிர்காலமும் அடங்கியிருக்கு.”

நான் சொல்லும் வார்த்தைகளை அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருக்ப கிறாள். ஆயினும் உள்வாங்குகிறாளா என ஆராய்ந்த படியே தொடர்கிறேன்.

“அற் பத்தனமான கோபங்களுக்கு அடிமையாவறதால் தான் ஏராளமான குடும்பங்கள் சிறைந்து, சீரழிந்து போயிருக்கு ஷாரா, நம்ம புள்ளங்க வாழ்க்கையைப் பத்தியாவது யோசிக் கனும் பெத்தவங்க ஒத்துமையில்லாமல்

பிரிஞ்வி வாழ்ந்தா, பிள்ளைங்க மனச ரொம்பவும் பாதிச்சிடும் ஷாரா. ஆவங்க எதிர் காலமே கேள் விக் குறியா அமஞ்சிடும்.”

அவள் மிகவும் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தாள். இனிமேலாவது எதையும் நல்லதாக யோசிக்கட்டும் என மொனமானேன். தேவீரைக் கொண்டு வந்து அவருக்கு கொடுத்துவிட்டு நானும் பருகியபடியே.

“நன் னடத் தைப் பள் ளியில் சேர்க்கலாம்னு.”

“அது நல்ல ஜியா.”

“நீயம் என்கூட வரனும் ஹம்ஸா.”

“கண்டிப்பா வாரேன்மா” என அவளை ஆறுதல்ப்படுத்தினேன்.

மறுதினம் நானும் அவரும் அவளது மகனுடன் சிறுவர் நன் னடத் தை பள்ளிக்குச் சென்றிருந்தோம்.

யாரையோ வைத்த கண் வாங்காமல் ஷாரா பார்த்துக்கொண்டு நிற்பதை அவதானித்தேன். அவனது கண் கள் கலங் கிருந் தன. நான் ஏதும் கேட்கவில்லை விரும்பினால் அவளாக சொல்லட்டும் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவள் பேசவில்லை.

திடீரென அவர் திரும்பிய போது முகத்தைக் கண்டேன்.

ஆம் அது ... அது ... அவளது கணவர் தான். உருவத்தில் மிகவும் மாறிப் போயிருந்தார்.

ஷாராவின் முகத்தைக் கவனித்தேன். அவள் குழநி அழகிறாள். உடனே எழுந்து சென்று அவரிடம் பேசினேன்.

"இந் தப் பையன் யாரென் நு உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என சற்று அழுத்தமாக வினவினேன்.

"ம்" தெரியும் என் மகன் றினாஸ் தான்." "இவன் இப்படி ஆவதற்கு நீங்களும் ஓர் காரணம் தான்" என்றேன். அவர் பதில் சொல்லவில்லை. மேடம் முன்னால் வந்து சொன்னாள், இவர் சொன்னதால் தான் நான் இந்த ஏற்பாட்டைடெயல்லாம் சொன்னேன். இனி எதுக்கும் கவலைப் படாதீங்க றினாஸ் வாழ்க்கை இதோடு முடிஞ்சு போகல் அவனுக்கு ஒரு நல்ல

எதிர்காலம் இருக்கு அது இவங்க ரெண்டு பேரோட கையிலையும் தான் தங்கி இருக்கு. இனிமேலாவது இந்த "சகோ"வைக் களைஞ்சிட்டு ரெண்டு பேரும் ஒத்துமையா ஒரு புது வாழ்க்கையை வாழுங்க. இன்னும் நிறைய புள்ளைங்களைப் பெற்று அவங்கள் நல்ல சந்ததிங்களா வளர்த்து நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்க உங்க பங்களிப்பை செய்ந்க" என்ற போது ஓராராவின் முகத்தில் ஓர் புண்ணகை தவழ்ந்தது.

## காஸ் டிரு கண்டிடான் !

யாழ். ஜீமானா ஜீனாட்

மெழுகுவர்த்தியாய்  
உருகி  
வெளிச்சங்கொடு..  
"சோனாமாரி"யிலும்  
அணையாதே!

மேககணங்களாய்  
உழை..  
மழைத்துளிகளாக  
சேவைசெய்..

பூமியைப்போல  
பொறுத்திடு..  
அகழ்வாரை  
அன்போடுநோக்கு..

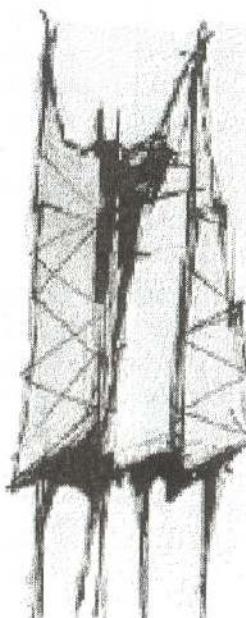
மின்னலிடம்  
வெளிச்சங் கேள்..  
இடியைத் தாங்கும்  
இதயம் பெறு..

காற்றிலே  
கீதம் அமை..  
கைப்பிடிக்குள்  
உலகம் எடு..

காலவெள்ளத்தோடு  
கல்லாகத் தூளாதே  
பாறையாய் நில்லு..  
சந்தோஷச் சிற்கில்  
பறவையாய்ப் பற..

பனித் துளியாய் வாழ  
இலையிடம்  
இடங்கேள்..  
குரியன் சுட்டாலும்  
அழியாமல் வாழ்..

தேவீயாய் சுற்று..  
எழும்பாய் உழை..  
தென்றலாய் வீசு..  
மழையாய்ப் பொழி!!!



# ஞீற்று திகட்டுவகள் ஞீற்று பிறதிகள்

அனுராதபுரம் பிரதேசத்தில் நடந்த இலக்கிய நிகழ்வுகள் தொடர்பான பதிவு

தொகுப்பு : ஜெப்ஜு ஆயிஷா

01

கெக்கிராவ ஸஹானா நினைவேந்தல் நிகழ்வும்

“ஸமுத்து இலக்கிய உலகில் கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்”  
எனும் நால் வெளியீடும்

கெக்கிராவ ஸஹானா நினைவேந்தல் நிகழ்வும் “ஸமுத்து இலக்கிய உலகில் கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்” எனும் நால் வெளியீடும் கடந்த 12.01.2019 காலை 10.00 மணி கெக்கிராவ மூஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் மேமன்கவி தலைமையில் இடம் பெற்றது.

இந்த நிகழ்வின் தலைமையுரையில் மேமன்கவி, “மிகச் சிறந்த ஒரு நேசத்தை நாங்கள் இழந்து நிற்கிறோம். ஸஹானா ஸமுத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனித்துவமான ஒர் ஆளுமையாக வளர்ந்தவர். அவரது படைப்புகள் வெறுமனே கற்பனைப் படைப்புகள் அல்ல. தன்னைச் சுற்றியிருந்த வாழ்வியலை நன்கு அவதானித்து எந்தவொரு கோட்பாடு பற்றியோ, கருத்தியலை பற்றியோ, யோசிக்காமல், தான் எதிர் கொண்ட யதார்த்ததை தன் எழுத்தில் தந்தவர். கெக்கிராவ எனும் ஊரைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் வாழ வைத்தவர்”. இவ்வாறாக ஸஹானா பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவரது தமிழ் கலை இலக்கியத் தொடர்ப்பை பற்றிக் குறிப்பாக ஜெயகாந்தன் என்று இலக்கிய ஆளுமையுடன் கொண்டிருந்த நேசத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார்.

நினைவேந்தல் உரை நிகழ்த்திய ஸஹானாவுடன் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றி எம்.எம். பர்னா ஆசிரியை, “சிங்கள இராஜதானிய பிரதேசம் ஒன்றில் தமிழ் இலக்கிய ஆளுமையாகத் தோற்றம் ஸஹானா சிறந்த இலக்கிய ஆளுமையாக மட்டுமல்லாமல். சிறந்த ஆசிரியையாகவும் பணியாற்றி ஒவ்வொரு மாணவ மணிகளைத் தன் பிள்ளைகளைப் போல் பராமரித்தார்.” என்றார்.

ஸஹானாவுடன் பணியாற்றிய இன்னுமொரு ஆசிரியரான எம். ஜி.அப்துல். கரீம் அவர்கள். “ஸஹானா ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராகவும். சிறந்த ஆசிரியையாகவும் பணியாற்றிக் கென்று இருக்கிறார். அவரது இலக்கிய பங்களிப்புகள் மூலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அவர் என்றும் வாழுவார்.” என்றார்.

ஸஹானாவின் மாணவியும் இன்றைய தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக மாணவி யுமான் எஸ். வீரிபா பீவி மறைந்த தனது ஆசிரியைக்கான கவிதா அஞ்சலியைச் செலுத்தினார். அடுத்துக் கலாவெவபிரதேசத் திலிருந்து வளர்ந்து வரும் கவிஞரான கலாவெவப் ஸப்ரி தன் பிரதேசத்து இலக்கிய ஆளுமையான ஸஹானா பற்றி தனது கனிந்த சொற்களால் கவிதை அஞ்சலி செய்தார்.

இறுதியாக நினைவேந்தல் உரை நிகழ்த்திய நாச்சியாதீவு பரவீன், ஸஹானா குடும்பத்துடனான

தனது உறவை விவரித்து, தனது இலக்கிய வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவராக ஸஹானா திகழ்ந்தார். அவர் தனக்குத் தனது இலக்கியத் தாயாகத் திகழ்ந்தார். என இறுக்கமானதுமான நினைவேந்தல் உரையை நிகழ்த்தினார்.

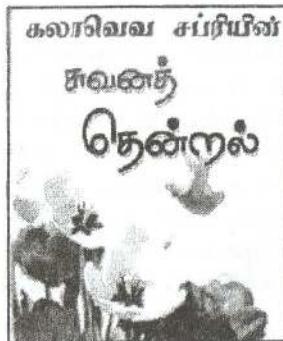
நன்றியுரையை நிகழ்த்திய கெக்கிராவ ஸஹானாவின் சகோதரியும் கெக்கிராவ முஸ்லிம் மகா வித்தியாலய அதிபருமான கெக்கிராவ ஸலிலைஹா, "தனது சகோதரியின் இழப்பு சாதாரணமாகச் சொல்லும் பேரிழப்பு என்று சொல்லுக்கு அப்பாலான ஒர் இழப்பு எனக்கு. என் வாழ்வில் அவரது இடத்தை யாராலும் நிரப்ப முடியாது. அவருடன் இலக்கிய உலகில் நானும் அடையாளப்படுத்தப் பட்டேன். இன்று நான் தனித்துப் போய் விட்டேன். என மிக உருக்கமான ஒரு நன்றியுரையை நிகழ்த்தினார்.

இந் நிகழ்வில் ஸஹானாவின் குடும்பத்துடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்தவரும், ஸஹானாவின் பல நூல்களைப் பதிப்பித்தவருமான ஜீவந்தி பரணீதரன் வெளியிட்ட "அமுத்து இலக்கிய உலகில் கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இலக்கியத்தடம்" எனும் நூலும் வெளிடப்பட்டு வருகை தந்தவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

நேகம பஸான் இடைக்கிடையே கெக்கிராவ ஸஹானா அவர்களைப் பற்றித் தனது நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டதோடு. நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பான முறையில் தொகுத்து வழங்கினார்.



**கலாவெவ சப்ரியின்**  
**“சுவனத்தென்றல்”**  
**கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா**



கலாவெவ சப்ரியின் “சுவனத்தென்றல்” கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா 2018-12-01ம் நாள் கலாவெவ முஸ்லிம் கல்லூரியின் கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்ற.

கெகிராவ ஸலலைஹாவின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில், பிரதம அதிதியாக கெகிராவ வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர், திரு எஸ்.எஸ். வேகொள்ள அவர்களும் சிறப்பு அதிதியாய் கெகிராவ வலயக்கல்வி தமிழ் மொழி உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு இ. ராஜ் ரெனுசியல் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

இந்நிகழ்வுகள் கெகிராவ ஆசிரியர் கல்வி நிலையத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு என்.எஸ்.கமால்தீன் அவர்களின் வரவேற்புரையுடன் நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகின.

UTV (உதயம் தொலைக்காட்சி) நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் பிஸ்ரின் மொகமட் செவ்வனே நூல் அறிமுகத்தை செய்திருந்தார்.

நூல் விமர்சன உரையை கவிஞர் நாச்சியாதீவு பரவீன் நிகழ்த்தினார். இவர் அநுராதபுர மாவட்டத்தின் இலக்கிய வரலாற்றை நினைவுட்டினார். சுவனத்தென்றல் அதன் இன்னொரு பரிணாமத்தைக் கொண்டு வரும் என்று குறிப்பிட்டதுடன் கலாவெவ கிராமத்தின் இலக்கிய அடையாளமாக சப்ரி முகிழ்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார். நேகம வை சியாட் அவர்களின் உரையில் சப்ரியின் கவிதை மொழி மற்றும் நவீன கவிதைகளின் வளர்ச்சி என்பன பற்றிக் குறிப்பிட்டார்.

சந்தக்கவி கிண்ணியா அமீர் அவி தன் கவியால் அரங்கை உயிர்ப்பித்தார். அவரது பங்குபற்றல் இந்நிகழ்வை மேலும் அலங்கரித்திருந்தது.

முதல் பிரதியினை சட்டத்தரணி திரு. நூர்தீன் சவாகிர் அவர்கள் பெற்றுச் சிறப்பித்தார்.

இந்நிகழ்வுகளை நேகம பஸான் சிறப்பாய் தொகுத்தளித்தார்

இந்நிகழ்வில் இலக்கிய நண்பர், பிரதேச கல்வியலார்கள் கலாவெவ சப்ரியின் உறவினர் என பலரும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.



சீமா ஷஷ்ரீனின்

## பெள்ளைக் குலவுக்கு ஓர் அழைப்பு கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழா

அனுராதபுரம் எம்.ஏ.எம். டில்சானின் சிரேஷ்ட புதல்வி சீமா ஷஷ்ரீனின் பெள்ளை நிலவுக்கு ஒர் அழைப்பு கவிதை நூல் 2019-02-16 அன்று அனுராதபுரம் விவேகானந்தா தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களின் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டது.

முர்வித் யூனிலீன் கிராஅத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்நிகழ்வு ரிஸ்வான் முஹமதின் தரமான நிகழ்ச்சி தொகுப்புகளுடனும் நிகழ்வு நகர்ந்தது.

சீமாவின் வழிகாட்டிகளில் ஒருவரான ஆசிரியை சப்ரினா அவர்கள் நூல் அறிமுகத்தினை அவர்களுக்கே உரிய பாணியில் செய்து வைத்தார்.

சீமாவின் தாய்க்கு முதல் பிரதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டதும் பலரது நெஞ்சங்களில் மறவாத நினைவுகளாக பதிந்தது.

அதிதிகள் அனைவரும் கவிஞரின் கரங்களால் பிரதிகளை பெற்றுக்கொண்டனர். அந்த வகையில் அனுராதபுரம் நகர முதல்வர் திரு. எச்.பி.சோமதாஸ் அவர்கள், சீமாவின் முதல் ஆசிரியர் திருமதி நிலன்தி அவர்கள், பர்னட் மெல்லவ பாதிரியார் பள்ளிவாசல் இமாம் க்யூம் ஹாவிமி, ஓய்வு பெற்ற உதவி கல்வி பணிப்பாளர் ச.பி.ர் முஹமத் அவர்கள், நீதிமன்ற பதிவாளர் சீ.எம்.தர்மசேன அவர்கள், அனுராதபுரம் மாநகர சபை உறுப்பினர் பாரிஸ் சஹிட் அவர்களும், அனுராதபுர மாவட்ட பிரபல சமூக சேவையாளர் ஏ.ஆர்.எம். தாரிக் அவர்கள் உட்பட இன்னும் பலர் குடும்ப பிரதிகளை பெற்றுக்கொண்டனர்.

வைத்தியக்கலாநிதி அப்துல் ஹாபில், மன்குர் ஏ. காதீர், கலைநிலா உவைஸ் ஷீரிப் ஆகியோரின் பங்களிப்பும் உரைகளும் ஆரோக்கிய உணர்வை கிருக்க வைத்தது.

நாஹுரும்மா அவர்களது விமர்சன உரை நூலுக்கு ஒர் தனி மதிப்பினையே தந்துவிட்டுச்சென்றது. இவ்விழாவின் சிறப்புரை நாச்சியாதீவு பர்வீனால் நிகழ்த்தப்பட்ட தருணம் வருகைத் தந்திருந்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவர்களை கவர்ந்திமுத்தது.

இறுதியாக சிறுமி, கவிஞர் எழுத்தாளர் சீமா ஷஷ்ரீனின் ஏற்புரையும் நன்றியுரையும் சிலரை கண்கலங்க வைத்தது, பலரை ஆச்சரியப்பட வைத்தது. அனைவரையும் அவதானிக்க வைத்தது. வாழ்த்துக்கள்.



# “தீப்யார்”

கௌக் கவவரங்களில்  
உயிர் நீத்த  
அனைத்து ஒன  
மங்களங்களும்

தியத்தலாவ எச்.எப். ரின்னா

ஒரு நந்தவனப் பூவில் தேனெடுக்கும் வண்டு, போர்க்களத்தில் பீறிட்டுப் பாயும் கிரத்தத் துளி, வானவில்லின் அழகு, வாடா மல்லியின் வாசனை என்று ஒவ்வொரு விடயத்தையும் அழகாகவும், நுனுக்கமாகவும் நோக்கும் திறன் கவிஞருக்கு இருக்கிறது. கவிஞரின் கற்பணையில் உதிக்கும் கவிதையாயினும் சரி, உண்மைச் சம்பவமாயினும் சரி இரண்டுமே வாசகனின் மனதில் நிறைந்துவிடக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இலக்கியத் துறையில் காலடி எடுத்து வைப்பவர்கள் எல்லோரும் பல்வேறு துறைகளிலும் தனித்துவமாக மினர்பவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஒரு இலக்கியவாதி கவிஞராக, கணக்காளாக, வைத்தியனாக, வியாபாரியாக, ஆசிரியனாக, சட்டத்தரணியாக என்றெல்லம் பல்தரப்பட்ட துறைகளிலிருந்தும் இலக்கியம் படைக்கின்றான்.

அந்த வகையில் வைத்திய கலாநிதி அஸாத் எம். ஹனிபா அவர்களும் தனது தம்பியார் என்ற நூலை வெளியிட்டிருக்கின்றார். இவர் ஏற்கனவே ஆத்மாவின் புண், பிரேத பரிசோதனைகள் என்ற கவிதை நூல் களையும் வெளியிட்டிருக்கின்றார். இவரது கவிதை வீச்சு, வாள் வீச்சைப் போன்று வீரியமானது, எதையும் துணிந்து சொல்லக்கூடியதொரு துணிச்சல் மிகக் கவிஞர். அதேநேரம் கனிந்த இதயமும் உதவி செய்யக் கூடிய குழந்தை மனமும் படைத்த ஒரு வைத்தியராகவும் இவர் காணப்படுகின்றார்.

"தம்பியார்" என்ற இந்தக் கவிதைத் தொகுதி இனக் கலவரங்களில் உயிர் நீத் த அனைத்து இன மக்களுக்கும் சமர்ப்பணம் செய்ப்பட்டுள்ளது.

இதிலுள்ள கவிதைகள் அப்பாவி மக்களை கூறுபோட்டு விற்று அரசியல் செய்வார்களுக்கு சாட்டையடியாக இருப்பதோடு சிந்தனைக்குள் சொருகி சிந்திக்க வைப்பதாகவும் காணப்படுகின்றன. சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிராக நடக்கும் சம்பவங்களின்போது இவரது பேணையானது ஒடுக்கப் பட்டவர்களுக்காக குரல் கொடுத் திருக் கிண் றது. அவர்களின் நலனுக்காக பாடு பட்டிருக்கின்றது.

இதுபற்றி நூலாசிரியர் தனது உரையில் "சிறுபான்மை என்றால் அடிமைகள் போன்று நடத்தப்பட வேண்டியவர்கள் அல்லர். இந்த நாட்டில் சிறுபான்மை இன மக்களின் இருப்பைப் படுகுழியில் போட்டு மூடிவிட்டு பெரும்பான்மையினர் என்று பெரிய அளவில் பட்டப்பகலில் அட்டேழியம் புரிபவர்களுக்கு எதிராக எனது கவிதைகள் பெரிய ஊசி போடும்" என்று தனது ஆழ்மனதின் ஆதங் கத்தை வெளிப் படுத்தி மிருக்கின்றார்.

பிக்குகள் ஒதும் குர்ஆன் (பக்கம் 01) என்ற முதல் கவிதையின் தலைப்பே ஒரு வேகத்தோடும் விவேகத்தோடும் இடப்பட்டிருப்பது நன்கு புலப் படுகின்றது. 2013ஆம் ஆண்டு இல்லாமியர்களின் புனித வேத நூலான அல்குர் ஆனை விமர்சித்து

அதற்கு எதிராகப் பேசியமையை எதிர்த்து இக் கவிதை எழுதப் பட்டிருக்கின்றது.

துப்பாக்கியின் நிழலில் என்னை அமரச் செய்து என்கையில் பிரித் நூலைக் கட்டினர்... அவர்களிடம் விசிறிகளுக்கு பதிலாக அல்குரஆன் இருந்தது.. ..அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அதில் பிழை கண்டனர்..

பால் அம்மா (பக்கம் 04) என்ற கவிதை ஆகுமாக்கபட்ட உணவுகளை பசுவதை என்ற பெயரில் தடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கும்பவின் இழி செயல் பற்றிப் பேசுகின்றது. குவியல் குவியலாக மக்கள் இறந்து போன இந்த நாட்டில் உணவுக் காக மாடுகளை அறுப்பது பற்றி போலிக் கண்ணரீ வடிக்கின்றவர்களைச் சாடி நிற்கின்றது இந்தக் கவிதை.

எத்தனையோ  
எமது அம்மாக்களை  
சும்மாக்கள் என்று  
சுட்டுத் தள்ளியவர்கள்  
'கிரி' அம்மாவின்  
முலையில் வாய் வைத்து  
தாய்ப் பால் குடித்ததாய்க் கூறி  
தமக்குத் தாமே  
தீழுட்டிக் கொள்கின்றார்கள்..

இன்பமயமான கதைகளைக் கேட்டு வளர் வேண்டிய எமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு இரத்த வரலாற்றைப் பரிசுளித்த தேசம் நம்முடையது.

போர்க் காலத்தில் நடந்த அவ்வளவுகளின் எச்சசொச்சம் இன்னும் வடுக்களாக காணப்படுகின்றது. ஆண் கள், பெண் கள், குழந்தைகள், பெரியவர்கள், மாற்றுத் திறனாளிகள் என்று ஒரு பெருங்கூட்டம் இன்னும்கூட கையறு நிலையில் தம் காலத்தைக் கடத்துகின்றது. அத்தகையவர்களுக்காய் எழுதப்பட்ட கவிதையாக மொழி பெயர்க்கப்படாத வலிகள் (பக்கம் 25) காணப்படுகின்றது.

நிறம் மாறிய தேசத்தில்  
நீதி மறுக்கப்பட்ட  
யாருக்கும் புலப்படாத  
மௌனான ஜீவன்களின்  
ஒவ்வாரு விழியலும்  
வவி சுமக்கும் முடிவுகளில்

அப் பாவிகளாய் திக் கற் றுத் தவிக்கும் எம் சகோதர சகோதரி களுக்காக துணிந்து வந்து குரல் கொடுத்திருக்கும் ஒரு வைத்தியக் கவிஞர் அஸாத் எம். ஹனிபா அவர்கள். சாத்வீகப் போராட்டங் களால் பெற முடியாத உரிமை களால் துவண்டு போய்க் கிடக்கும் மக்களுக்காகக் கிடைத்த ஒரு புரட்சியாளன் இவர்.

இவரது இலக்கியப் பணியும் சமூகப் பணியும், வைத்தியப் பணியும் மென்மேலும் சிறப்புற வாழ்த்துகிறேன்.

இதழ் : 43

# பாடிகள்

**திருசூத திலக்த்ய திதழ்**

**ஜனவரி - பெப்ரவரி : 2019**

ஆலோசனையும் வழிகாட்டும்  
கலாபூஷணம் அன்பு ஐவஹர்ஷா

பிரதம இருசிரியர்  
எல்.வள்ளீம் அக்ரம்

துணை இருசிரியர்  
எம்.சி. நஜிமுதீன்

சஞ்சிகை மறியுரைக் குழு  
வைத்தியக் கலாநிதி தாலிம் அகமது  
சிவசிறி பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்  
கெகிராவ ஸலவைஹா  
எம்.சி. ரஸ்மின்  
நாச்சியாதீவு பர்வீன்

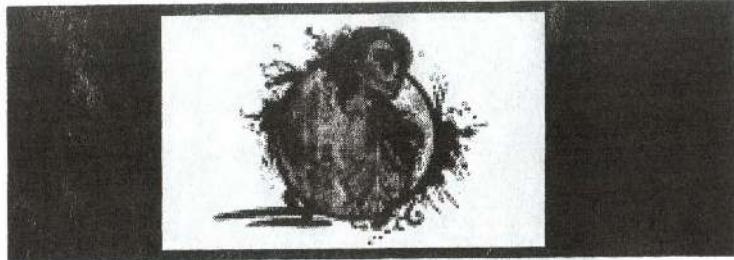
வெளியிட்டுக் குழு  
மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்  
நேகம் பஸான்

**PADIHAL PUBLICATION**

52, THURUKARAGAMA,  
KAHATAGASDIGILIYA # 50320  
ANURADHAPURA  
+94 77 0 88 80 48,  
+94 71 8 42 34 59

E Mail : Padihal@gmail.com

Blog : www.padikal.blogspot.com



உடைந்த மேகச்சருகள் விழும்  
பனிப்பொழுவின் நிசப்பதத்தில்  
உறைந்து நீண்டு தொங்கும்  
நீர்விழுதாய் கனவின்  
பெருநிலத்தில் பயணிக்கிறது  
ஆத்மா

மேவிப்படரும் நிலவோளியில்  
கொடிய மெளன்துள் ஆட்பட்டு  
உறைந்து கிடக்கிறது  
ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நகரத்தின்  
பளிக்காலப் பொர்ணமி கிரவு

பின்னிரவில் எழும்  
தன்னிரக்கப்பாடலில்  
நமுவிச்சன்றலைகிறது மனது  
தவிமை பூசிய தெருவொங்கும்  
திசையற்றுத் திரிகிறது  
கண்களை இழந்த துயில்  
அந்திமத்தின் சாயலாய்  
எஞ்சிய கவரையின்கீழ்  
சிதைந்த யன்னலினுடே கசிகிறது  
மங்கிய வெளிச்சம்

அசையும் தொட்டிலின் நிழலோடு  
இருண்டு வழிகிறது  
துயராற்ந்த தாலாட்டு

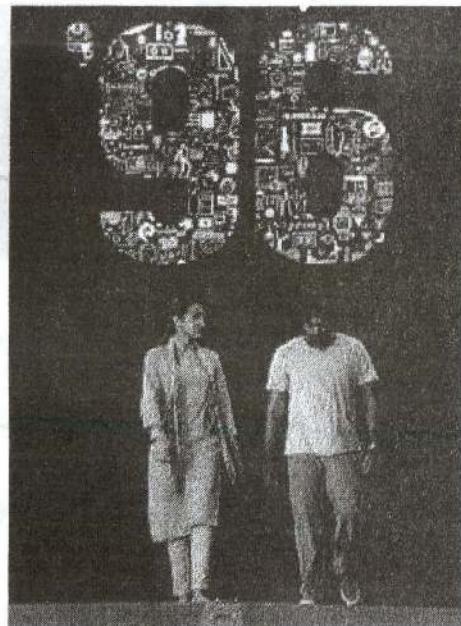
## ஒங்கும் ஏவிச்சத்தில் அலையும் இரு

■ எம்.ஏ. ஷகி

இமுத்துச்சௌல்லும் காற்றில்  
மிதந்தலையும் பனித்திவலைகளனச்  
சிதறழிக்கப்பட்ட இருத்தல்கள்

ஊசலாடுகின்ற துரித்திரத்தின்  
அசல்களாய் குரலற்ற மனித முகங்கள்  
இடம்பொயர்ந்த சுவடுகளை  
பனித்துகளுக்குள் புதைத்து  
அரவமற்றுத் தனிக்கிறது  
தொன்மத்தின் நகரம்  
வெறிச்சோடிய நிலமொங்கும்  
உடைந்து பெருக்கிறது  
நினைவு

எல்லையின் கோடியில் விழுங்கப்பட்டுப்  
புள்ளியெனச்சிறுகும் புனிதங்கள் ஏந்திய  
பூமியின்மேல் கவிகிறது  
துயர் மூடும் இருள்.



## விலங்கிடப் பட்ட உயிரின் பக்கங்கள்

பாரிஸா ரீஸா  
காலி

மழைக்காக பள்ளிக்கூடத்தில் ஒதுங்காதவர்களை கூட ஒட்ட ஒட்ட நனைத்துவிட்டுப் போகும் இந்த 96 காவியம்.

ஓரு வில்லன் இல்லை / சண்டை சீன் இல்லை / தம்மு இல்லை / பெரிய வோகேஷன் இல்லை / காஸ்ட்யூம் இல்லை / காமம் இல்லை  
ஓரு முத்தம் இல்லை / ஓரு சத்தம் இல்லை  
ஓரு Love you இல்லாத ஓரு காதல் காவியம் "96" திரைப்படம்.

முன்னாள் காதலியோடு ஓரு நாள் முழுக்க வாழ்வது 1976-ல் "ஓரு ஊதாப்பு கண் சிமிட்டுகிறது" படத்திலேயே வந்துவிட்டது....

இதுவும் கிட்டத்தட்ட ஒரு ஊதாப்பு காவியம் தான். விஜய் சேதுபதி யின் நடிப்பு ஏற்கனவே எனக்கு மிகவும் பிழிக்கும். காதல் என்றாலே பல படங்களின் ஆபாசம் சார்ந்த அரு வருப்புதானே பார்த்து இருக்கிறோம்.

ஆனால் இந்த படத்தில் நம் குழந்தைத் தனமான காதல் வாழ்க்கையை கடந்து வந்த அழிய பள்ளிப்பிரவுத்தை கவிதை போல கொடுத்து இருக்கிறார் இயக்குனர் பிரேம் குமார்.

என்னிக் கலங்க வைக்கும் ஒரு கல்லூரி வாழ்க்கையில் பாதிக்கப் படாதவர் கோடியில் ஒருவராவது உண்டா? அந்த கல்லூரிப் பருவங்களை முத்தாகக் கோர்த்தெடுத்த முத்தாரமே இந்த “96” காவியம்.

போட்டோ கிராபி சொல் லிக் கொடுக்கும் வாத்தியார் விஜய் சேதுபதி தன் மாணவர்களுடன் தஞ்சாவூருக்கு வருகிறார். தான் படித்த பள்ளியை பார்க்க விரும்பும் அவர் உள்ளே போய் ஒவ்வொரு இடமாக பார்த்து உணர்ச்சிவசப்பட, தான் படித்த பள்ளியை பார்த்த தருணத்தில் இருந்து, அவருடைய பால்ய கால காதல் நினைவுக்கு வருகிறது.

உடனே தன்னுடன் பள்ளியில் படித்த அனைவரையும் பார்க்க ஆசைப் படுகிறார். ரீழனியனுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

96 பேட்ச்-ல் படித்த அத்தனை நண்பர்களும் ஒருநாள் சென்னையில் கூடுவதற்கு ஏற்பாடு நடக்கிறது.

அந்தநாள்? ராம்ஜை பார்ப்பதற்காகவே சிங்கப்பூரில் இருந்து சென்னை வருகிறார் ஜானு. அதுதான் இந்தப்படத்தின் மொத்த ஆழகும்

இதயம் தடக் தடக்கென அடித்துக் கொள்ள 22 வருஷம் கழித்துத் தேவதையின் முகம் காண்கிற அந்தகணம்... பீரிட்டு வழிகிறது காதலும் கண் ணீரும்... வேகு காலங்களின் பின் ஆர்வத்தோடு உட்கார்ந்து பார்த்த ஒரு திரைப்படம். விமர்சிக்காமல் இருக்க முடிய வில்லை.

“96” இன் பால்ய காதலெல்லாம் வெளியே சொல்ல மறந்த கதைகள்.

மொத்தத்தில் “96” காவியமானது... ஒற்றை ஈரக்கயிற்றில்.. இரு இருதயம் இணைந்து.. ஒரு மனமாய் இடறி சிதைந்து போன ஒரு பந்தம் இந்த “96” திரைக் காவியம்.

நீங்கள் பழகள் சஞ்சிலைக்கு அளித்து வரும் இதழாவுக்கு நன்றி.

தீவரை புதிய மூண்டுக்கான சந்தாவல செலுத்தாதவர்கள். தயவுகூற்று உபகள் சந்தாவைப் பதிவு செய்து எம்மோடு ஒத்துழைக்கவும். சந்தா செலுத்தாதவர்களுக்கு. தொடர்ச்சியாக பழகள் அனுப்பியமாட்டாது. --

# இழ் கடலில் பூப்பற்றல்

அஸ்மா பெகம்

இழ்கடலில் பூப்பறிக்கும்  
எனது காலத்தில்  
அயைகள் ஒர்றைச் சொல்லில்  
களவு போயின

பட்டாம்பூச்சி எனப் பெயரிட்ட  
முகமரியாப் பறவை நீ  
மகரந்தங்களைத் தீயால்  
உரசிப் பறந்து போனாய்

வார்த்தையின் உருவத்தைக் காண்பிக்க  
சக்தியற்றவையாகின  
அன்றைய சட்பொருட்கள்

கோடை வெரியின்  
பகல் நேர மின்மினி

அமுகையால் குளித்து  
காயங்களால் சலவைசைய்து  
எனது தனிமைகள் நோயுற்ற காலத்தில்  
நீ பாடிவைத்த பெண்மையின்  
சிலிர்ப்புகள்  
காலத்தில் சாம்பலாயின

பட்டாம்பூச்சியின் நினைவும்  
உனக்கு அப்படித்தான்

ஆகாயத்தின் நீலத்துக்கு அப்பால்  
பால் வீதிக்கு கொஞ்சம் அண்மித்துக்  
கடந்தபோது



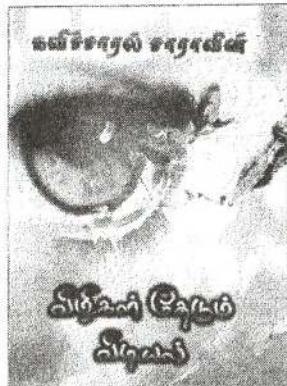
பக்கம் மழிக்கப்பட்ட காலம்  
உடைந்த ஜனனல் வழி  
என்னுள்ளே விழுந்தது  
அடம்பிழித்து உறங்காமல் இருந்த  
ஒரு புத்தகக்கடலுக்குக் கீழாக  
நீ வயலின் வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறாய்

நீ எனும் சூரியனைப்  
பிரதிபலிக்கச் செய்திருக்கிறதோ  
ஒரு பூணைக்குடி!

# கவிச்சாரல் சாரா எழுதியுள்ள விழிகள் தேடும் விழயல்

ஒரு சூறுக்ஞிலிட்டு ஸிவஸ்

கவிஞர் நின்தவூர் விய்வி  
சிரேஷ்ட விரிவுரையார். தெ.கி.ப



புத்தளம் புளிச்சாக்குளம் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த, இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக இல்லாமிய கற்கைகள் பீடத்தின் இறுதிவருட மாணவியான கவிச்சாரல் சாரா எழுதியுள்ள விழிகள் தேடும் விடியல் கவிதை நூல் அண்மையில் தென்கிழக்குப்பல்கலைக்கழகத்தில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

புத்தளம் என்பது கிழக்கு மாகாணம் போலவோ, மேல் மாகாணம் போலவோ இலக்கியத்தில் முகிழ்த்துக்கிடக்கும் பிரதேசம் அல்ல. மிகச்சில இலக்கிய ஆளுமைகளைக்கொண்ட ஊராக அது இருந்திட்ட போதிலும் சகோதரி, மாணவி சாராவின் இலக்கியத்தின் மீதான ஈடுபாடும் கவிதைகளில் அவர் காட்டும் கரிசனையும் வியக்க வைக்கின்ற விடயங்களாகும்.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் மாணவர்கள் புத்தகங்கள் வெளியிடுவது என்பது தொடர்ந்து நடைபெறுகிற ஒரு செயற்பாடுதான் ஆயினும் மிக அண்மைக்காலமாக அதிக புத்தகங்கள் வெளியாகிக்கொண்டிருப்பது ஒரு மகிழ்வான மாற்றம் - நெகிழிவான முன்னேற்றம். இந்த நிலை தொடர வேண்டும் என்பது எனது பேரவா.

எழுத்துத் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் பெண்களின் வகிபாகம் என்பது மிகக் காத்திரமானது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. பலர் இதனை மறைக்க முயற்சிக்கலாம். ஆனால் மறுக்க முடியாது. உண்மையில் 1980களிலே பெண்கள் தமது சமூக இருப்புக் குறித் தும் பணிகள் குறித் தும் அதிகம் விழிப்புணர்வுள்ளவர்களாகச் செயற்பட்டனர். அதன் பிரதான உபாயமாக அவர்கள்

இலக்கியத்தைக் கையாளத் தொடங்கினர். அவ்வகையிலே தமிழ் பேசும் சமத்துப் பெண் கவிஞர்கள் எழுதிய 'சோல்லாத சேதிகள்' என்ற கவிதைத் தொகுதி 1986இல் வெளியானது. சமத்துத் தமிழ் பேசும் சமூகத்துள்ள மூஸ் லிம் கனும் உள்ளடங்குவர். அவர்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசுபவர்களாயினும் பண்பாடு, அரசியல், சமயம் என்றவகையில் வேறுபட்ட ஒரு இனக் குழுவினராகவே அடையாளப் படுத்தப்பட்டனர்.

1980களில்தான் மூஸ்லிம் பெண்களும் எழுதத் தொடங்கினார்கள். இலங்கை வாணொலியிலும் பத்திரிகையிலும் எழுதிய ஒரு சிலரைத் தவிர பெண் என்ற பிரமையுடன் எழுதிய மூஸ்லிம் களின் பெண் குறலாக அமைந்தவர் சுல்பிகா. இவரது "விலங்கிடப்பட்ட மாணிடம்" என்ற கவிதைத் தொகுதியே மூஸ்லிம் பெண்களின் முதல் கவிதைத் தொகுதியாகும் என்று பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லாஹ் அவர்கள் சமத்து மூஸ் லிம் பெண் கவிதைகள் : தொகுநிலை நோக்கு என்கிற அவரது ஆய்வுக்கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். 1980 களில் வெளிவந்த கவிதைகளும் தொகுப்புகளும் பெண்களின் உணர்வுகளை பெருமளவில் பேசுபவனவாக அமைந்திருந்தன.

1990களுக்குப்பின்னர்தான் சமத்துப் பெண்களின் பட்டைப் பிலக்கியம் குறிப்பாக மூஸ்லிம் பெண்களின் எழுத்துத்தளம் கட்டுடைக் கட்டப்படுகிறது. எழுத் தாளர் ரமேஸ் அவரது

கட்டுரையொன்றில் அத்தகு 1990 தொடக்கம் 2010 வரை கவனம் பெற்ற இலக்கியங்களாக "வானதியின் கவிதைகள் (1990), கஸ்தூரியின் ஆக்கங்கள் (1992), பாரதியின் காதோடு சொல்லிவிடு (1992), சிவரமணி கவிதைகள் (1993), தூயவளின் நிமிர்வு (1993), சுல்பிகாவின் விலங்கிடப்பட்ட மாணிடம் (1995), உயிர்த்தெழுல் (2001), செல்வி - சிவரமணி கவிதைகள் (1997), ஒளவையின் எல்லை கடத்தல் (2000), ஆழியாளின் உரத்துப் பேச (2000), துவிதம் (2006), நாகபூசனி கருப்பையாவின் நெற்றிக்கண் (2001), தற்மினியின் உதயத்தைத் தேடி (2002), மைதிலியின் இரவில் சலனமற்றுக் கரையும் மனிதர்கள் (2003), மைத்ரேயியின் கல்லறை நெருஞ்சிகள் (2004), அனாரின் ஓவியம் வரையாத தூரிகை (2004), எனக்குக் கவிதை முகம் (2007), உடல் பச்சைவானம் (2009) பெருங்கடல் போடுகிறேன் (2013), அம்புலியின் மீன்கும் துடிக்கும் வசந்தம் (2004), ஆதிலட்சுமி சிவகுமாரின் என் கவிதை (2000), /பஹ்மா ஜஹானின் ஒரு கடல் நீஷ்குற்றி (2007), அபராதி (2009), ஆதித்துயர் (2010), பெண்ணியாவின் என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வை (2006), இது நதியின் நாள் (2008), ஒன்னாகலை ஹஸ்னா புஹாரின் மண்ணிமுந்த வேர்கள் (2003), ரிஷானா பாஷ்ஞகின் என் விழியில் தங்கிய நினைவுகள், சுதாகினி சுப்ரமணியத்தின் அடையாளம் (2005) போன்றவற்றைக் கூறலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இதில் தொண்ணுாறுகளிலும், இரண்டாயிரம் காலப்பகுதியிலும் இலக்கியப்பரப்பில் வேருன்றிய எழுத்தாளர்களுக்குப்பின்னர் மிகச்சில பெண் எழுத்தாளர்கள்தான் கவனம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்கிற பின்னனியில்தான் கவிச்சாரல் சாரா என்னும் சஹாராவின் விழிகள் தேடும் விதியல் நூலானது இங்கே வெளியாகிறது. மூன்றாம் தலைமுறைப் படைப்பாளர்களில் கவனம் பெறக் கூடிய ஆற்றலும், வாய்ப்பும் சாராவுக்கும் இருக்கிறது.

இந்த நூல் குறித்த இக்கட்டுரையில் அவரது கவிதைகளில் தொனிக்கும் சில சிறப்பியல்புகளை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதே எனது நோக்கமாகும்.

அந்தவகையில் சாராவின் கவிதைகளின் சிறப்பியல்புகளில்

1. பாடுபொருள்
2. சமூக அவலங்கள்
3. கவித்துவமும், மொழி வளமும்
4. எளிமை
5. புரட்சிசார் வரிகள்
6. தத்துவக்கருத்துகள்

என்று பல சிறப்பியல்புகளை பட்டியலிட்டுக்காட்டலாம். அந்தவகையில் இவர் எடுத்துக்கொண்ட பாடுபொருள்களைப்பார்க்கிறபோது ஒரு பொதுவான தளத்தில் அல்லாமல் பலதளங்களிலும் நின்று கவிதைகள் யாத்திருக்கிறார்.

சிறியதும் பெரியதுமாக அறுபத்து இரண்டு கவிதைகளோடு வெளிந்தள்ள இந்த நூலை சாரா அவரது அன்பு உம்மா

சித்தி பஸ்னா, வாப்பா முஹம்மது சமுஹன் ஆகியோருக்கு சமரப்பிக்கிறார். மிக அழகான முறையிலே இந்த நூல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வழைமையாக முதலாவது தொகுப்பை வெளியிடுவோரிலிருந்து சர்றே அவர்மாறுபடுகிறார் என்பதை இந்நூலை நீங்கள் படிக்கும்போது விளங்கிக்கொள்வீர்கள். கிட்டத்தட்ட சமகாலத்தின் அத்தனை சமூக அவலங்கள் குறித்தும் அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

1. புத்தளத்தில் அமைக்கப்பட எத்தனிக்கும் அறுவக்காடு தொடர்பில் அறுவக்காடு அத்திப்பட்டியாயிடுமோ?

காற்றில் தூசு

நீரில் மாசு

குழந்தைக்கு மாரடைப்பு

தந்தைக்கு திடீர் மரணம்

வீதியெல்லாம் குப்பை எம்தை

நாதியற்ற ஜீவன்களாக்கி

சோதியை அலைஞ்சுவிடாதே

2. வெளிநாட்டில் தொழில் புரியும் ஒரு இளைஞரின் மனதிலை குறித்து “சுகமான சுமைகள்” எனும் கவிதையில்

மாதச்சம்பளத்தை

மறவாது வீட்டுக்கணுப்பி

மனதால் ஆறுதலைடைய

மானத்தோடு உழைக்கும்

ஒவ்வொரு ஆண்மகனின்

சுமைகளும் சுகமானாவதான்

குடும்பத்தின் விடியலை நினைத்து

3. முஸ்லிம் களின் ஆடைகள் தொடர்பிலான அண்மைய சர்ச்சைகளை முன்வைத்து “இதுவா நிங்கள் அளித்த உரிமை?” என்ற கவிதையில்

பெண்ணாய் பிறந்தால்  
பின்னால் புலம்பும் அளவிற்கே  
கொடி கட்டுப்பறக்கிறது  
பெண்கள் உரிமை

4. மறைந்து வரும் மரபுகள் குறித்து “மறைந்து வருகிறது” என்ற கவிதையில் பண்யோலை விசிறியையும், மஞ்சள் காகிதப்புத்தகங்களையும் கவலையோடு பதிவு செய்கிறார். உண்மையில் நாம் எத்தனை மரபுகளை, எத்தனை கலாசார விழுமியங்களை, எத்தனை தொன்மங்களை இழுந்து வருகிறோம்? மேற்கத்தேய நாடுகள் இல்லாத தொன்மங்களை உருவாக்க எத்தனிக்கையில் நாம் இருக்கின்ற மரபுகளை இழுந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

5. அப் படி யே திடீரென் று “வெற்றியின் வித்து” என்ற கவிதையின் மூலம் தத்துவங்கள் பேசுகிறார். அதிலே அவர் வெற்றியின் வித்தாக தோல்வியை முதற்கண் கொள் தோல்வியின்போது துவளமாட்டாய் என்று தன்னம்பிக்கை வரிகளை இயல்பாக உதிர்க்கிறார். மேலும்

6. அண்மையில் பாலியல் வன் கொடுமைக்கு ஆளாகி நம்மையெல்லாம் கோபத் திலும், கண் ணோரிலும்

வேதனையிலும் ஆழ்த்திய ஆசிபா பற்றி “சிறு மொட்டும் பெரு நெருப்பும்” என்ற கவிதையில் நம்மை அழவகைக்கிறார்.

மழுலைகளை வன்முறை எனும் கொடுந்தீயில் வெறிகொண்ட வக்கிர கூட்டாங்கள் இரையாக்க வரிசையிலே தன் பசித்ரிக்க வரம் பெற்று வந்தாளா வெண்ணிலைவு ஒத்த ஆசிபா?

ஆசிபா மட்டுமா இரையானாள் ஆண்மையை மறந்த வக்கிர ஆண்களிடம்? அன்றைக் காட்டி அடையநினைக்கும் அரக்கர் வேடம் பூண்டோரிடம் அன்றாடம் கசங்கியயடி அனாதையனும் பெயர் கூடி அகிளத்தில் பிறந்திட்ட மழுலைகளுந்தான்..

என் று ஒட்டுமொத்த குழந்தை களுக்கான ஒற்றைக்குரலாக தன் எழுத்துக்களை ஆயுதமாக வீசுகிறார். மேலும் தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட், தமிழகம், தமிழழும், யாழ் நூலக ஏரிப்பு என்று இவரது பாடுபொருள் ஒரு பெரும்பரப்பில் கொலுவீற் றிருக்கிறது. சேகுவாரா சொன்னது போல “எங்கெல்லாம் அநீதியை இவர் காண் கிறாரோ, அது பற்றியெல்லாம் எழுத முயற்சித் திருக்கிறார்.

இவரது கவிதைகளின் அடுத்த சிறப்பியல்பு என்ன வென்று பார்த்தால் இவரது கவித்துவமும், மொழி வளமும். இயல்பாக இவரிடம் கவித்துவமும், மொழி வளமும் இருப்பதனால் இவரது கவிதைகளில் மொழியின் கையாள்கை கணிசமான அளவு இருக்கிறது.

ஸரமில்லா நெஞ்சங்கள் என்ற கவிதையில் மனிதனென்ற நாமம் கொண்டு மனிதமற்று வாழும் அவனியில் மணம் கமலும் மல்லிகையுடன் கள்ளிச்சௌகங்கும் வாழுத்தான் செய்கின்றன ஸரமில்லாத நெஞ்சங்களைப்போல் ஏன்று மொழியின் மூலம் இலக்கிய முற்றத்தில் புதுக்கோலம் வரைகிறார்.

மேலும் ஒரு ஆண் பெண்ணை வர்ணிப்பது சாதாரணமான ஒன்று. அதுபோல ஆண்கள் பெண்களின் உணர்வுத்தளத்தில் இருந்து பெண்ணியம்சார் இலக்கியங்களும் படைத் திருக்கிறார்கள். பெண்கள் ஆண்களின் உணர்வுத்தளத்திலிருந்தும் இலக்கியங்கள் படைக்கிறார்கள். அப்படி சுவாரசியமான ஒரு கவிதையாக “பெண்ணழுகு” என்று பெண்ணை வர்ணனை செய்கின்ற கவிதையும் இதிலே இடம்பெற்றுள்ளது.

நறுநுதல் பெண்ணழுகே  
நிலவழுகு உண்ணழுகே  
பூங்குழலான கருங்குழிலே  
பலளமல்லி பல்லழுகே  
விழுவைக்கும் இடையழுகே  
விழியுறைக்கும் கவியழுகே  
கடலளவு உலகினிலே எம்  
காதலளவு விளைண்ணழுவே..

என்று அழுக சொற்களால் சொல் மனக்கும் பூமாலையொன்று தொடுத்திருக்கிறார்.

“பெண்பாடு” என்ற கவிதையிலும் பட்டுப்படுவை அணிந்து பிழத்த மாப்பிள்ளை கைப்பற்றி சமங்கலியாக இருக்கும்வரை வாழுவைக்கும் சமூகம் வாழாவெட்டியாகையில் வாச்சுபடி தாண்டி வரவிடாது வரையறை இடும்வேலை அவளறவாள் அவள் பாடு..

இப்படி கவித்துவமும், சொல் வளமும் இவரது கவிதைகளின் சிறப்புகளாகப்பார்க்கப்படவேண்டி யதாகும்.

கவிதைக்கு எளிமை மிக முக்கியம். எளிய வரிகளின் மூலம் வலிய கருத்துக்களை யார் சிறப்பாகச் சொல் கிறார் களோ அவர்கள் ஐனரஞ்சக்மான எழுத்தாளர்களாக மினிர்வார்கள். மிக இயல்பாக வந்து விழும் வார்த்தைகளுடன் ஆழமான பொருட்செறிவும், பொருத்தமான சொற் தேர்வும் அவரது கவிதை களுக்கு பக்க பலமாக அமைந்து விடுகின்றன.

அந் த வகையில் “த மிழ கம் தழைக்குமா?” என்று ஆரம்பிக்கும் அவர் கவிதையில்,

மனிதனுக்கு விருந்தாகும்  
மருந்திலும் கலப்படம்  
சவாசிக்கும் காற்றிலும் கலப்படம்  
நச்சு புதையால் புதையிலை  
உண்ணா உத்தமன் கூட  
உயிரையே மிழக்கும் நிலை

என்று இன்றைய அவலநிலையை  
சொற்களால் படம்பிடித்துக் கட்டுகிறார்.  
தொடர்ந்து, ஒரு முதிர் கன் னியின்  
மனதிலையை இப்படிச் சொல்கிறார்,

பெண்மையாய் மொட்டாகி  
பூப்பெய்து மலராகி  
மாலையாகவில்லையே இன்னும்  
தண்ணோடு வளர்ந்த தோழிக்கு  
தோனுக்கு மேல் இரு பிள்ளை  
நாணோ அதே தீட்தில்  
துணை இல்லா தனிமரமாய்

என்று பாடி நம் மை கண் கலங் க  
வைக்கிறார். சமுகத்தில் நானுக்கு நாள்  
அதிகரித்துவரும் இந்தப்பிரச்சினையை  
அவர் பேச முன் வந் திருப் பது  
பாராட்டுக்குரியது.

அவ்வாரே அனாதையாகக் கைவிடப்  
பட்டுள்ள மனிதர்களின் வாழ்வியல்  
அவலங்களையும் அவர் "உன் நெஞ்சிலே  
பாரம்" என்கிற கவிதை மூலம் பேசுகிறார்.  
அதில்,

யார் தான் அறிவார் எம்  
அணையா மனக் குழந்களை  
ஒருபிழி ஊனுக்காய்  
சட்டெரிக்கும் வெயிலில்  
தட்டோடுகையேந்தும் நிலை

தன்னை ஒத்த ஒருவருக்கும் வரக்கூடாது  
இறைவா  
என்று திறைவனை பிரார்த்திவிட்டு,  
நிலவின்றி வாலும்  
நீரின்றி மன்னும்  
உயிரின்றி உடலும் இருந்தாலும்  
நீயே என் உயிரன்றும்  
உடன் பிறப்பென்றும் மனதிற் கொண்டு  
சாகும் வரை சுமைதாங்கியாய்  
தாங்குவேன் நானும்

என்று கூறி நம் மை நெகிழு  
வைக்கிறார். ஒரு எழுத்தாளர்  
கருணையாளராக, அங்பு பாராட்டக்  
கூடியவராக, பிறரின் துன்பத்தில்  
பங்கெடுக்க விளையும் உன்னத  
மனதிலை கொண்டவராக இருக்க  
வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு,  
பிறரின் கண்ணீரத் துடைக்கும்  
விரல்களாக தங்களது எழுத்துக்களை  
வடிவமைத்துக் கொண்டவர் களை  
இலக்கிய உலகம் காற்று வீசும் காலம்  
வரை நினைவில் வைத்திருக்கும்.  
அத்தகு இரக்க குணமும், அழகிய  
மனமும் கொண்ட சஹாரா தன்  
எழுத்துக்களின் மூலம் தன்னை பிறர்  
நலம் கொண்ட ஒரு எழுத்தாளராக  
வெளிக்காட்டுகிறார். இதுபோல பல  
கவிதைகளை கவிதை வரிகளை  
நயந்துரைக்க முடிய மாயினும் நீங்கள்  
இந்தக் கவிதை நூலை வாசித்து  
என் னைப் போலவே நீங் களும்  
அழகியல் அனுபவத்தைப் பெற்றுக்  
கொள் னவேண் டும் என் பதால்  
இத்தோடு நிறுத்தி விடுவது நல்லது  
என்றே தோன்றுகிறது.  
ஆகவே ..

கவிச்சாரல் சாரா என்னும் சமூஹாரா, இது நல்லதொரு ஆரம்பம். இன்னுமின்னும் உங்களை மெருகேற்றிக் கொள்ளுங்கள், வாசியுங்கள், கேள்வி கேளுங்கள், வாழ்வின் நுண்ணிய பக் கங்களை எழுத்தில் வடியுங்கள், சமூக அவைங்களை எழுத்தில் வடியுங்கள், எழுதிக்கொண்டே இருங்கள் என்பதைத் தவிர வேறென்ன சொல்ல வா.

காலமும், களமும் உங்களுக்காக திறந்தே இருக்கின்றன. தொடர்தேர்ச்சியான வாசிப்பின் மூலம் உங்களை புடம் போடுங்கள். உங்கள் அடுத்தடுத்த நூல்களின் மூலம் இலக்கிய வானில் உங்களை ஒரு நட்சத்திரமாக பிரகாசிக்க விடுங்கள்.

கவிஞர் தான் வாழும் காலத்தைப் பிரதிபலிப்பவன் ஆகின்றான். சமகால நிகழ்வுகளை, நல் வனவற் றை, அவைங்களை, எதிர்ப்பை, எதிர்பார்ப்பை,

இலக்குகளை என அனைத்தையும் பாடுபொருளாக் குங்கள். குவிதைகளை படைப் பாளிக்கும் சமுதாயத் திற்கு மிடையேயான ஊடகமாக மினிரவிடுங்கள்.

கவிதையின் அக அமைப்பான உள்ளடக்கத்திற்கும், புற அமைப்பான உருவத்திற்கும் இடையேயான உறவு நிலைகளையும் அவை ஒன்றிற்கொன்று எவ்வாறு தொடர்புடையனவாகின்றன என்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து கவிதைகளை கட்டமையுங்கள். கவிதைகள் எவற்றைச் சொல்லியுள்ளன என்பதை விடவும் எவ்வாறு சொல்லியுள்ளன என்கிற யுக்தியை மனதில் நிறுத்துங்கள்.

தாங்களின் கவிதையியல் மென்மேலும் வளம் பெற எனது வாழ்த்துக்கள் என்றென்றும்..

என் குடும்பத்தில்  
முடின் இருப்பால்  
நூலும்  
முடின் தீடே நிர்விடேன்

நூற்றாண்டு  
நிடிஸ்தல்  
என்னப் பார்த்து  
நேற்று ஓய்க்கின்றன

நீள் நிறக்குத்  
ஏந்திரிக்கேன்  
முடின்  
என் தீடு ஏன் நூற்றாண்



மஹமதி நிலா

# ரூடைனும் சிலந்தி

# A SPIDER CALLED  
மொழிபெயர்ப்புக்கவிதை

ரோஷான் ஏ. ஜிப்ரி

உயிர் பசையில்

பசியெனும் வலை

பின்னிவிட்டது காலம்

பிழைப்புக்கான பிரயத்தனம்

கண்டங்கள் கடந்து

என் கண்கள் வழி கசிகிறது

உங்கள் மலைப்புக்குரிய

அத்தற் வாசங்களில்

பொய்க்கும் உண்மையில்லை

இருப்பைதக்கவைக்க

இடும் வேஷங்களைத் தவிர

வேறான்றுமில்லை

நீங்கள் நம்பும்படியாய்

பொய்யின் பூட்டை

உண்மையின் வாசலில்

போட்டுவைத்திருக்கிறேன்

அவ்வளவுதான்

அது உங்கள்

கவனிப்பில் பிச்கிய

காட்சிப் பிழை

இவனோ

இருக்கமற்ற மார்பில்

ஸரம் தேழிமுடிடி

வழக்கை விழி

வழக்கிவிழுந்தவன்

ஆயாசத்தால் எநாந்து

தளர்ந்தவன்

விடுமுறையில் பூக்கும்

கோடை நான்

என் திசைகளில்

சஹாராச் சாலை

பொன்போல் உங்களுக்கு

புலப்படுவது

பாதுத்தின் கீழ்

ஒட்டகங்கள் நெம்பிக் கடக்கும்

புதுமணைல்

கனவுகளை

குடுவைகளில் சுமந்தபடி

காலத்தெருவைக்கும்

யாசகளாய் அலையும் 、

பிச்சைப் பாதுதிரம்

என்னுடையது

சிலரைப்போல்

பச்சையைப்புழுங்கியதாய்

படாடோபம் காட்ட

என்னால் இயலாது

இது

வழியெங்கும் பிதற்றுபவனின்

வாக்குமூலம் அல்ல

வாழ்பவனின் வலி

வெட்கத்தை விட்டு

வாழ்வை விளக்க

எனக்கு வெட்கம் இல்லை!

# துறீக் கவிதைகளில்

## நீண்டாயிய நிலக்கியக் கூறுகள்

■ நெக்க வை.சி.யாட்

### தமிழிலக்கியத்தில் முஸ்லிம்கள்

முஸ்லிம்களுக்கும் இலக்கியத்திற்குமிடையே ஆரம்ப காலந்தொட்டே நெருங்கிய தொடர்பிருப்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்றே. இஸ்லாம் கற்பித்துத் தருகின்ற இயற்கையான அழகியல் மனோநிலை காரணமாக பல்வேறு மொழிகளிலும் முஸ்லிம்கள் இலக்கியங்களில் தடம்பதித்துள்ளனர். முஸ்லிம்கள் எப்போதும் ஒரு கல்தூரி வியாபாரியைப் போல அவர்கள் பேசுகின்ற மொழிகளுக்கும் ஏதாவது மனம்வீசும்படி செய்துவிட்டுத்தான் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இஸ்லாம் தமிழுக்காலான்றிய பொழுதுகளில் முஸ்லிம்களும் இதே பணியை தமிழ் இலக்கியத்துக்கு கிஞ்சிற்றும் குறைவின்றி செய்து முடித்தனர். அவர்கள் தமிழை அழகுறக் கற்றுனர்ந்து, அதிலே தேர்ச்சி பெற்று, தமிழிலக்கிய வார்ப்புகளை அதிலே வடித்து தமிழுக்கு அனிசேர்த்த இவ்வரும் பணியைச் செய்தனர். இவைகள் பெள்த்த, வைனாவ, சைவ, சமண நெறிகள் மூலம் வளம் பெற்றிருந்த தமிழ் மொழியை இன்னும் செழிப்புச் செய்தது. அதேநேரம் அவை அடுத்த சமயத்தவரது இலக்கியைப் பங்களிப்புக்கு சற்றும் குறைந்த தரத்தில் இருக்கவில்லை என்பதை மாற்றுமத தமிழிலக்கியவாதிகளே ஒத்துக்கொள்வார். தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே "இஸ்லாமிய இலக்கிய காலம்" என்று வகுத்த வரலாறு எழுதத்தக்க அளவுக்கு நான்கு நூற்றாண்டு காலம் முஸ்லிம்கள் தமிழிலக்கியம் சமைத்தார்கள். பாரதி சகாப்தத்தின் உதயம் வரை தமிழ்க் கவிதையின் ஊற்றுக்கண் வரண்டு போகாமல் பாதுகாத்தவர்கள் முஸ்லிம்கள் என்பதே உண்மை.

முஸ்லிம்கள் தமிழிலக்கியத்தில் கால் பதித்த பின்னர் ஆங்காங்கே இல்லாமிய மணங்கமலத் தொடங்கியது. தமிழ் புது மெருகு பெறத் தொடங்கியது. துமிழிலக்கியப்பறப்பிலுள்ள தொண் னாற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களில் அநேகமான வற்றில் கைவைத் த முஸ்லிம்கள், இல்லாமிய புத்தருவாக் கங்களையும் கொண்டுவந்தனர். படைப் போர், முனாஜத்து, கில்லா, மஸ்அலா மற்றும் நாமா போன்றன முஸ்லிம்கள் அறிமுகப் படுத்திய தனித்துவமான இலக்கிய வகையறாக்களாகும்.

முஸ்லிம்கள் மூலம் அரபு, உருது மற்றும் பாரசிகம் போன்ற மொழி களிலிருந்து பரவலாக பல சொற்கள் இலக்கியத்திற் புகுந்து, தமிழ் செழிப்புற்ற அதேநேரம், அதன் உச்சகட்டமாக தமிழும் அரபும் ஒன்றிணைந்த ஒரு கருத்துப் பரிமாற்ற மொழியாக "அரபுத்தமிழ்" துளிர்த்தது.

**இலக்கியத்தில் இல்லாமியத் தாக்கம்.**

"இலக்கியம் பிரசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கக்கூடாது. பொழுது போக்காக பயன்பெறும் வகையிலே, மக்கள் படித்துச் சுவைப்பதற்காக மட்டுமே எழுதப்பட வேண்டும் என்பது பொருத்தமற்றது. ஏனெனில், தமிழில் அப்படியான இலக்கியங்களைக் காண முடியாது. அனைத்து இலக்கியங்களும் சில சித்தாந்தங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுந்துள்ளது." என்ற கருத்தை சிதம்பரனார்சொல்கிறார். உதாரணமாக, புறனாநூறு அரசியல் கொள்கைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது. திருக்குறளில் இந்துக் கருத்துக்கள், கொள்கைகள் பிரதிபலிக் கின்றன. சிலப்பதிகாரம் சொல்ல வருவது, "அரசியலில் தவறு செய்தவர் தப்ப படகள் - 43

முடியாது. அறமே எமனாகத் தோன்றி அவனை அழிக்கும்" என்பதாகும். "பட்டினிச் சாவைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்கான சிறந்த வழி தர்மமே" என்று மனிமேகலை சொல்கிறது. கம்பராமாயணத்தின் கருப்பொருள் "அறம் வெல்லும், பாவம் தோற்கும்" என்பதாகும்.

ஆக, இல்லாமியத் தாக்கம் முஸ்லிம்களின் இலக்கியங்களில் காணப்படுவது அல்லது தமிழிலக்கியத்தில் ஒரு தனித்துவமான பகுதியாக "இல்லாமிய இலக்கியம்" என்ற ஒன்று காணப்படுவது ஒரு முரண்பாடான விடயமல்ல என்பது வெள்ளிடை மலை.

இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிய இல்லாமியக் கண்ணோட்டம் தனித்துவமானது. கலை கலைக்காக அல்ல. இலக்கியம் மட்டுமல்ல, உலகிலுள்ள அனைத்துமே மக்கள் நன்மைக்காகவே செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே இல்லாமியக் கருத்தியலாகும். "இலக்கியம் என்ற சொல்லே இதனை விளக்குகிறது. "இலக்கைக் காட்டுவது இலக்கியம்." ஆகவே, மக்கள் எந்த இலக்கை நோக்கி, எத்திசையில் செல்ல வேண்டும் என்பதை இலக்கியம் சுட்டிக் காட்டும். இலட்சியம், நோக்கம், குறிக் கோள் இவற்றிலிருந்தே இலக்கியம் பிறந்தது. குறிக்கோளைக் கொண்டிராத புத்தகங்கள் இலக்கியம் ஆகா. அக்குறிக்கோளும் நல்லதாக இருக்க வேண்டும். என்பது "இலக்கியம் என்றால் என்ன?" என்ற

புத்தகத் தில் சாமி சிதம் பரனார் வலியுறுத்தும் கருத்தாகும்.

ஆயினும், தமிழூ இஸ்லாமாக்கிய “மூஸ்லிம் புலவர்களின் இலக்கியங்களிலே பிறமத கண்டனங்களையோ, தம் வசப்படுத்தும் பிரசார உத்திகளையோ காணமுடியாது. மூஸ்லிம்கள் தம் சமயத்தை பேண வேண்டுமென்ற சிறிய நோக்கமே இவற்றில் தென்படுகிறது” என்று திரு. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூருகள்

“மறுக்க இயலாதபடி ஒரு படைப்பாளி தான் சார்ந்த சமூகத்தின் வாழ்க்கையை இலக்கியமாகப் படைக்க வேண்டிய வணாகிறான். அத்தோடு உலக மனித சமுதாயத்தின் சேமத்திகாகவும் தன் இலக்கிய சிருஷ்டி மூலமாக உழைக்க வேண்டிய கடமையுள் ஊவனாகவும் இருக்கிறான். அவனை சமயக் கோட்பாடு எனும் சிறைக்குள் கட்டுப்படுத்தி விடுவோமாயின் அவன் கருத்தை வெளியிட உபயோகிக்கும் ஊடகமான மொழியின் மரபை அவன் எவ்வாறு பேண வேண்டும்? சமயக் கோட்பாடும், மொழியின் மரபும் சில வேளைகளில் முரண்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். சில வேளைகளில் ஒரு பிரயோகம், சொற்றொடர், உவமை, உருவகம் மொழியின் மரபு வளர்ச்சியிலே பெற்ற கருத்தேற்றம் காரணமாக சமயக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணி நிற்பதை அவதானிக்க முடியும். இதனைப் படைப்பாளி மனதிற் கொள்ள வேண்டியவணாகிறான். அத்தோடு தான் சார்ந்த சமயக் கோட்பாட்டின் தனித்துவத் தையும் உனர் வேண்டியவணாகிறான். இவையிரண்டையும் நன்கு விளங்கிக்

கொள்ளவில்லையாயின் இலக்கியம் படைப்போர் தமது சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்படுவது நிச்சயமே. இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுக்கும் இக் கதி ஏற்படும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இஸ்லாமிய இலக்கியம் படைக்கும் படைப்பாளிகளுக்கு குர்ஆன், ஹதீல் என்பன இலக்கிய ஆக்கங்களுக்குரிய மூல மந்திரமாக அமைய வேண்டும். இஸ்லாமிய கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் விளக்கும் மூலத்தானங்களான அவற்றைப் புறக்கணித்து விட்டு, இலக்கியம் படைத்து, அவற்றை இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்று வரையறை செய்ய முடியாது.” ஆக, இஸ்லாமிய இலக்கியங்களில் தனித்துவமான இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூருகள் காணப்பட வேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இக்கருத்துக்களிலிருந்து நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூருகள்தான் தமிழிலக்கியத்தில் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைத் தனித்துவப் படுத்துகின்றன என்பதாகும். இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூருகள் பற்றி முடிவான எந்த வரைவிலக்கணமும் இதுவரை முன்வைக்கப்படவில்லை. ஆகவே, “அல்குர்ஆன், சன்னாவி லிருந்து பெறப்பட்ட மற்றும் இஸ்லாத்தின் கொள்கையை அல்லது மூஸ்லிம்களைப் பிரதிபலிக்கும் அனைத்துப் படிமங்களையும் இஸ்லாமியக் இலக்கியக் கூருகள்” என்று வகைப்படுத்தினால் ஆரம்பகட்ட

இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூருகள் பற்றிய விசாலித்த ஆய்வுக்கு துணையாயிருக்கும்.

ஆரம்பகால இலக்கியங்களிலே குறிப்பாக கவிதைகளிலே இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூருகள் உள்ளனவா எனத் தேடிப்பார்த்தால் அழகான சில கூருகளை அல்லது படிமங்களை கண்டெடுக்க முடிகிறது.

### ஆசாரக்கோவை

நூறு கட்டளைக் கலிப்பாக்களைக் கொண்ட அப்துல் மஜீதுப் புலவரின் ஆசாரக்கோவை இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும். அதன் ஒவ்வொரு பாவிலும் வரும் கருத்தியல்கள் இஸ்லாத்தின் கோட்டாடுகளோடு ஒன்றிப் போவதைக் காணலாம்.

"ஆதி தன்னை நினைத்திட வேண்டுமே

ஆகத்துண் மாய்வை நினைத்திட வேண்டுமே

நீதியாகவே தான் செயுந்தியை

நினைப்பை விட்டு மறந்திட வேண்டுமே

வாதியாய் பிறர் செய்யவ நன்றியை

மனம்பொறுத்து மறந்திட வேண்டுமே"

என்ற பாடலை உதாரணத்திற்கு எடுத்தால் அதன் முதல் அடி "இறைவனை எப்போதும் நினைவில் கொண்டே நமது செயல்கள் அமைய வேண்டும்" என்ற இஸ்லாத்தின் கருத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. இரண்டாவது அடி "மரணத்தை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்ற நபிமொழியைப் பிரதிபலிக்கிறது. மூன்றாம் நான்காம் அடிகள் (குறா பகரா:263) "நீங்கள் சொல்லிக் காட்டுவது, மற்றும் வேதனைப்படுத்துவது கொண்டு உங்கள் தர்மங்களை வீணாக்கி விடாதீர்கள்" என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

"கற்றறிந்தவர் கற்றறியார்க்குறக்  
கற்பியாமலிருப்பதுங் குற்றமே  
கற்றிலாதவர் கற்றறிந்தோறிடம்  
கற்றிடாமலிருப்பதுங் குற்றமே  
கற்றறிந்தவர் கற்றவை போலவே  
கடமையாய் நடவாமையுங் குற்றமே  
கற்பதந்தரனி வாய்ந்த முகம்மது  
தம்பி மரைக்காய சகாயனே"

"நீ கற்பவனாக இருஞ கற்றுக் கொடுப்பவனாக இரு அல்லது கற்பவனுக்கு உதவுபவனாக இரு. நான்காம் ஆளாய் இருந்து விடாதே." என்ற நபியின் வாக்கையும், "கற்ற அறிஞர் அதன்படி நடக்காவிட்டால் மறுமையில் கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவார்" என்ற கருத்தில் வந்துள்ள ஏராளமான நபிமொழிகளின் கருத்தையும் இச்செய்யுள் மையக் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது.

இதைவிட, இச்செய்யுள்களை தனித்துவப் படுத்திக் காட்டுகின்ற ஒரு கூறு என படிகள் - 43

கவனத்தை ஈர்த்தது. ஓவ்வொரு பாவின் இறுதி இரு அடிகளும் “முகம்மது தம்பி மரைக்காயரை” புகழ்ந்து பாடுவதாக கவிஞர் அமைத்துள்ளார். தனது நூல் வெளிவருவதற்கு உதவியாக இருந்த வள்ளலை நினைவு கூர்வதாக அவை அமைந்துள்ளன. அதேநேரம், அல்குர் ஆனின் பல வசனங்களின் இறுதிப் பகுதி இறைவனின் பெயரொன்றை அல்லது பண்புகளைக் கொண்டு நிறைவூறுவதை நாம் பரவலாக அவதானிக்கலாம்.

இறை ஆற்றலைப் பற்றி பேசுகின்ற வசனங்களின் இறுதிப்பகுதி “நிச்சயமாக வல்ல இறைவன் அனைத்தின் மீதும் சக்தி பெற்றவன்” என்றவாறும், இறை நிராகரிப்பாளர்களைப் பற்றி பேசுகின்ற வசனங்களின் இறுதிப்பகுதி “நிச்சயமாக நீ (இறைவன்) அனைத்தையும் மிகைத் தவனும், யாவற்றையும் நன்கறிந்தவனுமா வாய்” என்ற போக்கிலும், பாவமன்னிப்பு சம்பந்தப்பட்ட வசனங்களின் இறுதிப் பகுதி “நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிப் பவனும், இரக்கமுடைய வனுமாகும்” என்ற அமைப்பிலும், இது பேன்று சொல்ல வருகின்ற விடயத்திற்கு ஏற்ப பொருத்தமான பண்புகளைக் கொண்டு வசனத்தின் இறுதிப்பகுதி முடிவது அல்குர் ஆனில் மட்டுமே காண்தத்தக்க ஒரு சிறப்பம் சமாகும். ஆக, ஆசாரக் கோவையில் குர் ஆனிய இலக்கியக் கூறொன்றின் சாயல் உள்ளதெனக் கூறலாம்.

இதே நேரம், தமிழிலக்கியப் பறப்பில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள மூஸ்விம் புலவர்களின் சில இலக்கியங்களில் இப்படியான தனித்துவ இல்லாமிய இலக்கியக் கூறுகளைக் காண்பத

அரிதானதே. “போலச் செய்தல் (Imitate) எனும் மனித இயல்பு இல்லாமிய மக்களின் வாழ்க்கைத் துறைகள் பலவற்றிலும் ஊடுருவி யிருப்பது போலவே இலக்கியத் துறையிலும் ஊடுருவலாயிற்று. அக்காலத்து முஸ்லிம் புலவர்களும் இதிலிருந்து விதிவிலக் குப் பெறவில்லை.” என்பதே இதற்கான காரணம் என்பது ஹஸ் ஸான் அவர்களின் கருத்தாகும்.

ஏனெனில், சீராப் புராணத்தில் கதீஜா நாயகியை வர்ணிக்கும் போது அங்கங்கள் வர்ணிக்கப்படுவதும், நுதலிடை திலகமணிவதாகக் காட்டுவதும் இல்லாமிய இலக்கியக் கூறுகளை விட்டும் தூரமானதாகும்.

“இல்லாமிய இலக்கியத் தின் அடிப்படைப் பண்பு யதார்த்தமாகும். மனிதம் சார்ந்த பண்பும் இல்லாமியக் கூறுகளில் ஒன்றாகும்” என்கிறார் அஷ்ஷேஷ்யக் இதரீஷ் நலீஸ்மி. “மூஸ்விம் படைப்பாளி தான் வாழும் சமூகத்தின் கண்ணாடியாக நின்று அந்தச் சூழலை பிரதிபலிக்க வேண்டும்” என்பது மர்ஹாம் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் அவர்களின் கருத்தாகும். இக்கறு பற்றி இங்கு ஆராயப்படவில்லை.

“இலக்கியம் என்றால் நயமிகு சொல்லை நேர்த்தியுடன் கையாள வது” என்ற ஒரு கருத்துண் ①. அதற்கேற்ப உவமை, உருவகம், உதாரணங்கறல் போன்றனவும் மிக அடிப்படையான இலக்கியக் கூறுகளாக உள்ளன. அல்குர் ஆன்

அவற்றை பயன் படுத்திய முறை வியக்கவைக்கின்றது. அது பற்றியும் இக்கட்டுரை பேசவில்லை.

**நவீன கவிதைகளில் ஒன்றாமியப் பழங்கள் (குறியீடுகள்)**

“மொழி ஒரு பயனற்ற கருவி. அது பேசவதற்கு விரும்புவதில்லை. நீ என்ன பேசவேண்டும் என்று விரும்புகிறாயோ அதைப் பேச அதனால் இயலாது. பேசவதை நிறுத்தவும் தெரியாது”. ஆகவே, தன் உணர்வை சிறப்பாக வெளியிடும் கவிதை மொழியே குறியீடியமாகும்.

“மற்றொன்றை மறைமுகமாக குறிப்ப தோடு அமையாது, கவிதைக் குறியீடு தன்னையும் உணர்த்திக் குறிக்கப்படு பொருளோடு இணைந்து நிற்கும்” என்று கவிக்கோ குறியீட்டை வரைவிலக் கணப்படுத்துகிறார். உணர்வைக் கிளர்வது கவிதைக் குறியீட்டின் நோக்கமாதவின் புலனுணர்வுப் படிமங்களே சிறந்த குறியீடாகும்.

அல் குர் ஆனும் சில இடங்களில் குறியீட்டைப் பயன்படுத்துகிறது. குரா பகராவின் முதல் வசனம் “அலிப், லாம், மீம்” கருத்தை உணர்த்தாத மூன்று எழுத்துக்கள் இங்கு குறியீடாகி கருத்துப் பரப்பில் பெரும் அதிர்வை ஏற்படுத்துகின்றன. அலிப் லாம் மீம் என்ற படிமம் குர்ஆன் ஒதுபவரின் கவனத்தை உடனே ஈர்க்கிறது. புலனுணர்வைத்தட்டிலிடுகிறது.

அல்குர் ஆன் நீங்கள் பாவிக்கின்ற இவை போன்ற அரபு எழுத்துக்கள் கொண்டே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உங்களுக்கு முடிந்தால் இது போன்ற ஒன்றை கொண்டு

வாருங்கள் என்று இறை நிராகரிப்பாளர்களைப் பார்த்து சவால் விடுவதாக அமைகிறது. இது குர்ஆனியக் குறியீட்டுக்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

“நீங்கள் அவர்களுக்கு அவர்கள் உங்களுக்கு ஆடை” (2:187) என்று கன் வன் மனைவி உறவை அல்குர் அன் ஒரு குறியீடு மூலம் அடையாளப்படுத்துகிறது. பரவலாகக் காணப்படும் “குர் ஆனியக் குறியீடு கள்” தனியான ஓர் ஆய்வுக்குறியதாகும்.

“குர் ஆனியக் கவிஞர்” என்று அறிஞர் அபுல் ஹஸன் அலிந்தவி வர்ணிக்கும் அல்லாமா இக்பாவின் கவிதைகளில் இப் படியான படிமங்களை பரவலாகக் காணலாம். தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள அவரது “அஸ்ராரே குதி”, “ஜாவித் நாமா”, “ஜவாபே ஷிக் வா” என் பவற்றிலிருந்து சில உதாரணங்களைப் பார்க்கலாம்.

“நாம் வாள்களின் நிழலிலேயே வளர்ந்தோம்  
வாள் களின் நிழலிலேயே  
வாலிபமடைந்தோம்  
இருமுனையும் கூர்மையான  
இளம் பிறையே எமது சமூகச் சின்னம்..”

“கிழக்கில் ஒரு  
புத்தொளி பரவுகிறது  
இப்போதுதான் யூசுப்கள்  
கி ன ற் றி லி ரு ந் து  
வெளிவருகிறார்கள்...”

மேற்கத்தேய ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து கீழூட்டேயம் விடுபடுவதை ஒரு குர்அனியப் படிமாக்குகிறார். இப்படியாக நபிமார்களின் பெயர்கள், ஒட்டகம், கிப்லா, பாலைவனம்'. போன்றவை அவரது கவிதையில் குறியீடாகின்றன.

இப்படியான குர்அனியப் படிமங்கள் அல்லது மூஸ்லிம்களைக் பிரதிபலிக்கும் குறியீடுகள் நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் காணப்படுகின்றதா என்று ஒரு மேலோட்டமான பார்வைப்பார்ப்போம்.

இங்கு 2005ஆம் ஆண்டு இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய விழாவில் வெளியிடப்பட்ட இலங்கை மூஸ்லிம் சமூகத்தை பிரதிபலிக்கும் நவீன தமிழ்க் கவிதைகளின் தொகுப்பான "மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்" மற்றும் அஷ்ரப் சிஹாப்தீனின் "காணாமல் போனவர்கள்" என்ற ஒரு நூல்களோடு, கவிஞர் மேத்தா மற்றும் கவிக்கோ அப்துல் ரஹ்மான் ஆகியோரின் கவிதைகளையும் ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

**மீஸான் கட்டைகளின் மீள எழும் பாடல்கள்**

இந்நாலின் தலைப்பில் வரும் "மீஸான் கட்டை" (மரணித்த மூஸ்லிம்களின் மண்ணறைகளின் மேல் அடையாளத்துக்காக நட்டப்படும் பல்கைத் துண்டு) என்ற குறியீடு மூஸ்லிம் சமூகத்தின் இழப்புகளின் தூயரத்தை மனதிலே படியச் செய்து விடுகிறது.

என்.வ. தீரனின் கவிதைகளில் சில படிமங்களைக் காணக் கிடைக்கிறது.

- எங்கள் நிலமும் / குர்தி பர்தா அணியும்.
- ஊரெல்லாம் இஸ்ராஷலின் ஊசலாட்டமிருக்கும் / எல்லா வீடுகளிலும் / சந்தனக்குச்சிமணந்துவரும்
- எல்லாம் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான் / பொறுங்கள்' / எங்கள் அபாபீல்கள் இப்போதுதான் / தம் சொன்னுகளைக் கூராக்கவும் / இறக்கைகளை வலிமைப்படுத்தவும் கிழக்கு நோக்கிப் பறக்கின்றன'. / விரைவில் / நெருக்கற்களைக் காவிக்கொண்டு / அவை திரும்பி வரக்கூடும்' / அப்போது / மெல்லப்பட்ட வைக்கோல்களைப்போல் நீங்கள்' (அல்குர்அனின் குறா /பீல் என்ற அத்தியாயம் இங்கே படிமாகி மூஸ்லிம் சமூகத்தின் அடுத்த நகர்வைதுள்ளியப்படுத்துகின்றது)
- இப்போது / இந்த இராவணர்கள் / சீதைகளை விட்டு / எங்கள் பாத்திமாக்களையே சிறையெடுக்கின்றன.

**சோலைக்கிளியின் கவிதைகளில்**

- தென்னை மரத்தை பனைமரம் அடித்துக் தள்ளியது / குலைதெறித்து / அதுசாக / உலகிலே தேங்காயே இருக்கக்கூடாது / என்று கத்தியது. (இரண்டு மரங்களும் இலங்கையின் இரண்டு சமூகங்களைக் குறிக்கும் ஒரு தேசியக பழகள் - 43

குறியீடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன)

ஏ.எம்.எம். நஸ்ரீன் கவிதைகளில்

- வீடுகளும் கடைகளும் / கொள்ளோயோடு / முஸாபஹா செய்தன.

ஒட்டமாவடி அறபாத்தின் கவிதைகளில்

- யூசுப் நபியின் சட்டையைப் போல / பொறுக்கி வந்தென் கண்ணில் / காட்டினர் / உன் வாப்பாவின் கறைபடிந்த சாரத்தை.

முல்லை முஸ்ரிபாவின் கவிதைகளில்

- சயன்ட்டை தல் பீஹாக அணிவித்தே / உன் னை அவர்கள் மழுராவாக்கினர்.

(தமிழ்முப் போராட்டத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் சிலரும் முன்னின்று உதவினர் அதனை இயக்கம் எப்படி பயன்படுத்தியது என்பதை கவிஞர் நினைவு கூர்கிறார்)

அனாரின் கவிதைகளில்

- முக்காட்டுப் பிறைகளின் / நெஞ்சினில்.. / தொப்பிக்குள் சுடர்கிற / நிலவு முகங்களில் / வேர் பிடித்திருந்த நம்பிக்கை / அத்தனைக்கும் / ஒரு நல்ல நாளில் / அவர்கள் கொள்ளி வைத்தனர்.

அன்றப் பிலூராப்தீனின் காணாமல் போனவர்கள்

- பூமிக் கோபுரத்தின் / புகழ்மிக்க உச்சியிலே / பிறைக்கொடி நட்ட / வெற்றி முழக்கம் மேட்கிறது' / நன்புதுயில் கலைவாய்
- இளைஞர்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள் / துவக்கு வெட்டத் இரவின் மீது / இரத்தம் உறைந்த பூமியின் மீது / சத்தியம் பண்ணியதாக' / இனிமேல் / எந்த செய்தானையும் இழப்பிதில்லையென்று.

(செய்தான் என்ற கவிதையில் அப்பெண் பெயர் முஸ்லிம் சமூகத்தின் இழப்புகளின் மொத்தக் குறியீடாக மாறிவிடுகிறது)

சைகளை / குர்பான் கொடுக்க வேண்டிய / நாட்களில்/ இஸ்லாத்தை குர்பான் கொடுக்கிறோம்.

(பெருநாட்களில் எமது சமூகத்தின் சீர்ற் பழக்கவழக்கங்களை இது கேள்விக்குட்படுத்துகிறது)

•இப்போதெல்லாம் / கற்களோடு சொற்களும் ஏறிகிறோம் / ஷஷ்தான்களை நோக்கியல்ல / ஷஷ்தான்களிடம் வாங்கி

• மனங்களைக் கூட / சுத்தமாக வைத்திருக்கிறோம் / அறபாத் வெளியைப் போல

• ஆனாலும் / யூசுப்களைப் போன்று / இவர்கள் / அறியாமைக் கிணற்றில் தள்ளப்பட்டுமிருக்கலாம் / தான் தோன்றித்தனத்தால் / தாமாக

விழுந்துமிருக்கலாம்

- பூசிவிட்டாற் போலிருக்கும் / பிறை வானத்தில் / புல்லு முளைத்திருப்பதாக/ புனுகிக் கொண்டு / அறிவாள்கள் சில / ஆலவட்டம் வருகின்றன (பிறைவானம் என்பது முஸ்லிம் சமூகத்தை குறிக்கும் படிமமாகிறது) நபிகள் / வீட்டுச் சுவரின் ஒன்றுக்கொன்று / உதவியான கற்கள் இங்கே / ஒன்றுக்கொன்று உதைத்துக் கொண்டு / உடைந்து சிறைவதை கவிஞர் கண்டார்

### கவிஞர் மேத்தா

மேத்தாவின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகளில் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூறுகளை விட ஏனையவை பரவலாகக் காணக் கிடைத்தன.

- இலக்கணச் செங்கோல் / யாப்புச் சிம்மாசனம் / எதுகைப் பல்லக்கு / மோனைத்தேர்கள் / தனிமொழிச் சேனை / பண்டித பவனி / இவையெதுவும் இல்லாத / கருத்துக்கள் தம்மைத்தாமே / ஆளக்கற்றுக்கொண்ட / புதிய மக்களாட்சி முறையே / புதுக்கவிதை
- வரங்கொடுக்கும் தேவதைகள் / வந்தபோது தூங்கினேன் / வந்தபோது தூங்கிவிட்டு / வாழ்க்கையெல்லாம் ஏங்கினேன்
- ஐஞ்ம விழாவின் / “ஐஞ்கனமன” நான்
- இந்தியா இவியொரு / பெரிய குருசேத்திரத்தில் பிரவேசிக்கட்டும் / நாம் / ஆயுதங்களை கீழே போடாத / அர்ச்சனார்களாவோம் ஆனால், “நாயகம் ஒரு காவியம்” என்ற நூலில் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூறுகள் பலவற்றை சிதறலாகக் காணலாம்.

### கவிக்கோ அப்துல் ரவும்ஹான்

சில அழகான இலக்கியப் படிமங்களை இவரது கவிதைகளில் பொறுக்கி எடுக்கலாம்.

- இவர் “ஆடை” என்ற குருதீயக் குறியீட்டுக்கு (“பூப்படைந்த சப்தங்கள்” நூலில்) கொடுக்கும் விளக்கம் பிரமாதமானது.
- நாமோ தமிழை இஸ்லாமாக்கியவர்கள் / இஸ்லாத்தை தமிழாக்கியவர்கள் / பாலைவன் அரபிக்கு / மங்கைத் தமிழை / மணமுடித்துக் கொடுத்தவர்கள் / சும்மா முடிக்கவில்லை / சராயிரம் மகராய் ஈந்தே முடித்தோம்.  
(உலக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய மாநாடு-2002, தலைமையரங்கக் கவிதை)  
தமிழுக்கு முஸ்லிம்கள் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இலக்கியங்களைப் படைத்தவிரித்து பங்காற்றியுள்ளனர் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதை “சராயிரம் மகரளித்து” என்ற படிமம் மூலம் விளக்குகிறார்.

என்றாலும் கூட அவரின் கவிதைகளிலும், உரைநடைகளிலும் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கூறுகளை விட்டும் தூரமான படிமங்கள் சாதாரணமாக வந்து நிற்பது மறுக்க முடியாததே. அவரது பன்முகப்பட்ட வாசிப்பும், ஆய்வுகளும் இதற்கு காரணமாயிருக்கலாம்.

- வசனத்தில் சந்தம் இருக்க முடியாதா என்று கேட்கலாம். இருக்கும், படிகள் - 43

ஆனால், அது குடும்பப் பெண்ணின் பாத மெட்டியைப் போன்றது. ஒரு நாட்டியக் காரியின் சலங்கையோடு அதை சமப்படுத்த முடியாது. (விலங்குகள் இல்லாத கவிதை அர.)

\* வரங்களே / சாபங்கள் / ஆகுமென்றால் / இங்கே / வரங்கள் / எதற்காக (நல்லவையெல்லாம் தீமையாக மாறிப்போவதை விளக்க ஹிந்துத்துவ குறியீடுகளை பயன்படுத்துகிறார்)

என் ஆறாவது விரல் வழியே / சிலுவையிலிருந்து / வடிகிறது / ரத்தம் / ஆம் / என் மாம்சம் / வார்த்தையாகிறது.

(தன்னையே கவிதையாக உருமாற்றிக் கொண்டிருப்பதை கவிஞர் இந்த படிமங்கள் கொண்டு உணர்த்துகிறார்.)

“ஆதியிலே தேவனிடத்திலிருந்து வந்த “வார்த்தை” மாம்சமாகி இயேசு வடிவில் வந்ததாகும். பின்னர் யேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதாகக் கறும் விவிலியக் கருத்துக்களை இணைத்து, அந்திகழ்ச்சியை வரிசை மாற்றி அமைத்ததன் மூலம் தன் கருத்தை அப்துல் ரஹ்மான் வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார். பிற கவிஞர்களிடம் அரிதாகக் காணக்கிடைக்கும் விலக்கப்பட்ட கனி, அரவு, மோசேயின் கைத்தடி போன்ற பழைய ஏற்பாட்டுக் குறியீடுகளையும் இவர் கையாள்கிறார்.”

இக்கருத்தை இவரே தனது “புதுக்கவிதையில் குறியீடு” என்ற ஆய்வு நூலில் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் இல்லாமியக் குறியீடுகளை விட மிகைத்த அளவில் இதர படிமங்களையும் கவிக்கோ பயன்படுத்துகிறார் என்பது அவரது வாக்குமூல முடிவாகிவிடுகிறது. என்றாலும், அவரது படைப்புகளில் நிறையவே இல்லாமியப் படிமங்களும் விரவிக்கிடக்கின்றன.

#### முடிவாக

இல்லாமிய இலக்கியங்கள் - குறிப்பாக கவிதை அதன் தனித்துவத்துடன் இயங்க வேண்டுமெனில் பிரத்தியேகமான இல்லாமியக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்துவது அவசியமாகின்றது. இவை பற்றி தனித்தனியாக ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும், இல்லாமிய இலக்கியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இல்லாமிய இலக்கியம் இலக்கு கொண்டதாக, அது (கலைக்காகவன்றி) மக்களுக்காக படைக்கப்பட வேண்டுமாதலின் இல்லாமிய இலக்கியப் படிமங்கள் மீது ஆழ்ந்த கவனம் அவசியமாகின்றது. அது பேச பொருளாகப்பட வேண்டும். அப்போதே, தனித்துவமான இல்லாமிய இலக்கியக் கூறுகள், குறிப்பாக இல்லாமியப் படிமங்கள் பற்றிய விசாலித்த ஆய்வுக்கான ஒரு சலனப்புள்ளியாக இக்கட்டுரை அமையுமென நினைக்கிறேன்.



## இறயத்துப் படில்களின் வேண்டுதல்!!!

கந்து போன  
நினைவுத் துகள்களை  
தாக்கிப் பிடித்து  
நடக்ககயில்  
எவ்விருந்தோ மலரும்  
அந்தக் கனவுகள்  
நசியட்டுக் கிடக்கிறது...

வேண்டுதல் மொழிகளோடு  
வரங்களைத் தேடி  
வந்து போகும் நமக்கான  
இதயத்துப் பாடல்  
கருதை மொழி பேசி  
எதையோ எதிர் பார்த்து  
மேகத்துக்குள் இடுவுமி  
அதீதமாக கதற பேசுகிறது...

ஆனாவும்  
நமக்கான இருப்புகள்  
வேதாந்திகளின் சிறையில் பட்டு  
தவிந்தக் கிடக்ககயில்  
பெரிநூரு நிலவொளி  
நமக்குள் குடும்பியரி  
கேள்விகளை  
வயல்வெளியோடும் மலையோடும்  
கடத்தி கவக்கும் அடர்த்தியாய்  
சிறகு முகளக்கயில்!!!

எம்.ரி.எம்.யூனுஸ்

## ரலக்கும் ஏன் ஶருகை

காற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு  
நேற்றிவு அவர் என் வீடு வந்தார்.  
என் முகம் பார்க்க...

முகமன் உரைத்து  
முகம் மலர வவேற்றேன்.  
வந்தமர்ந்து வார்த்தைகளின்றி  
வாக்கியங்கள் ஏதோ வேதிக்க  
வியர்த்துக் கொட்டியது...

வியர்த்து விடை தேடி  
ஏழாம் வானம் கிழித்து  
இறக்கை கட்டினர்.,

இனி....  
அவர் வருகை பார்த்து  
வரவேற்கும் முஸ்த்தீப்பில்..  
மூங்மினாய்....

சலாமுரைத்து வருவாரோ  
சாட்டையோடு வருவாரோ  
சடுதியாய் வருவாரோ..?  
சந்தனம் மனக்க  
அத்தர் தெளிக்க  
பன்னீர் தூவி  
சந்தாக்கிள் வைக்க  
வானவர் வருவாரோ  
நிச்சையம் வருவர் ...

ஒட்டமாவற நளீம்

**படிகளுக்கு நன்றி**

“அறியப்படாத பக்கம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் என்னெப் பற்றிய மிகப்பெரிய அறிமுகத்தைச் செய்துள்ள கலாபூஷணம் வைத்தியகலாந்தி தாஸிம் அகமது அவர்களுக்கும், அக்கட்டுரையை எழுதுவித்து, பிரசரித்த “படிகள்” ஆசிரியர் குழாத்திற்கும் வணக்கம்.

மிகச்சிறப்பான முறையில் கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது. சகோதரர் தாஸிம் அகமது அவர்கள் மிகுந்த வேலைப்பழுவின் மத்தியில் இக்கட்டுரையை எழுதியமைக்கு எனது பணிவான நன்றி.

கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டபடியன்றி நான் வங்கியில் மொழிபெயர்ப்பாளராக அன்றி வங்கி அதிகாரியாகவே பணியாற்றினேன். ஆயினும் தற்போது நான் சத்தியப்பிரமாணம் செய்துகொண்ட மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவராகச் சேவையாற்றுகின்றேன்.

2013ஆம் ஆண்டின் அரச சாகித்ய விருதின் இறுதிச்சுற்றுக்கு எனது சிறுகதைத்தொகுதி தேர்வானது எனினும், சகோதரர் தேவமுகுந்தனுடைய நூலுக்கே அவ்வாண்டுக்கான விருது கிடைத்தது. இத்தகவல்களைத் தெரிவிப்பது எனது கடமை எனக் கருதுகின்றேன். எழுத்தாளர் இடையே இருக்கவேண்டிய தலையாய பண்பின் வெளிப்பாடாக தங்களது இப்பணியினை நான் போற்றி மதிக்கின்றேன், மகிழ்கின்றேன். உங்கள் சுருக்கிகைப்பணி வெற்றிகரமாகத் தொடர்டும்.

நன்றி.

**வசந்தி தயாபரன், கொழும்பு**

அக்ரம் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். நன்றி. இதழில் வெளியான படைப்புகளும் தரமிக்கதாய் இருந்தன.

பணியை தொடர்ந்து செய்யுக்கள். கட்டுரைகளில் மட்டும் கூடுதலாய் கவனம் செலுத்தினால் நன்றாக இருக்குமென நினைக்கிறேன். மேலும் layout(design)லும் கொஞ்சம் தரமாக விளம்பரங்களை தவிர்த்து விட்டு வெளிகொணர்ந்தால் சரியாக இருக்கும். குறை சொல்வதாக என்ன வேண்டாம் இது ஒரு சின்ன கருத்து பரிமாறல் மட்டுமே.

**ஞ. தியாகராஜன், மதுரை - 11**

**பாக்பர் தாலிம் அகமதுவிள் கவிதைச் சிறகு நூல் வெளியீட்டு விழாவும் ஒம்வெபற்ற மேல் நீதிமன்ற நீதியதி பாக்பர் யூ.எல். மஜீத் கொரவிஸ்யும்**



புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுதீன், கல்விமான் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் தலைமையில் நடைபெற்ற கவிதைச் சிறகு நூல் வெளியீட்டு விழா 2019-02-17 அன்று கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் முதற்பிரதியை கிளக்கியப் புரவலர் ஹாவாஃம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார். பிரதம அதிதியாக பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் அவர்களும் சிறப்பதித்தியாக பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். இந்நிகழ்வில் காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுதீன், சட்டத்தரணி மர்கூம் மௌலானா, பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

## கவிதைச் சிறகு

நாவல் அகமது

"தாலிம் அகமது அவர்களின் கவிதைச் சிறகு என்ற இந்தக் தொகுதி சமூக எழுச்சிக் கவிதைகளையும் மனித வாழ்க்கை பற்றிய ஒப்பீடுணரையும் மருத்துவ விபரங் களையும் சமாதானக் குரலையும் உள்ளடக்கியவை. கைவறக்கூ கவிதைகளும் பழந் தமிழ் யாப்பிலமைந்த அவர் கவிதைகளும் ஒசைச் சிறப்பினால் கவனத்திற்குரியன்."

பேராசிரியர் றமீஸ் அப்துல்லா

இந்நூலைப் பெற்றுக் கொள்ள

Dr. Thassim Ahamad

No 09, Sounder's Court, Colombo - 02  
077 966 40 63

# ARM

## Travels & Tours

### Haj Umra Operators

LL NO 2168



Deshamanya  
**AL Haj ARM. Tharik JP**

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689